71STE JAARGANG No. 9154 WOENSDAG 20 OCTOBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

„Praatje bij de haard" ten Gouvernementshuize

Gouverneur Struycken: touristische belangstelling voor Antillen is groot

Aardig idee voor Madurodam: vertonen van slides en films over onze eilanden

Willemstad. — Teruggekeerd van zijn bezoek aan Nederland en de nieuwe wereld, had Gouverneur, mr Struycken, gisteren ten paleize een onderhoud met de pers. Enthousiast was de Gouverneur over de belangstelling, die hij in Noord-Amerika bij verschillende autoriteiten had ontmoet over de Nederlandse Antillen, dit was onder meer gebleken tijdens een receptie, die de oud-Amerikaanse consul, mr Knox, gegeven had ter ere van mr Struycken en waarop een kleurenfilm over Curaçao de toeristische belangstelling van een ieder had getrokken.

De reactie van het publiek was verrassend, merkte de Gouverneur op en velen gaven de Gouverneur de verzekering, dat Curaçao met zijn typisch cachet en kleurencombinaties op het reisschema zou komen te staan. „Deze reacties deden mij goed, zij zijn het bewijs, dat Curaçao op toeristisch gebied toch iets aantrekkelijks te bieden heeft", aldus de Gouverneur, die er op wees, dat men er wel voor moet waken, dat het touristisch geïnvesteerd kapitaal in de vorm van fraaie en karakteristieke geveltjes niet door een verkeerde en voor Curaçao minder passende bouwtrant wordt weggedrukt.

De politieke ontwikkeling

Op een vraag of de politieke en staatkundige ontwikkeling in de Nederlandse Antillen ook buiten Nederland en Suriname wordt gevolgd, deelde de Gouverneur mede, dat hem uit persoonlijke contacten was gebleken, dat de staatkundige ontwikkeling van de Ned. Antillen zeker gevolgd wordt. Tenslotte hebben de U.S.A. te veel belangen in het Caraïbisch gebied. In dit verband wees de Gouverneur er op, dat de door de Eilandsraad van Aruba genomen beslissingen terzake de vergunningen van niet-Antilliaanse buschauffeurs in bepaalde kringen en daarbuiten — mede i.v.m. publicaties in de wereldpers — bekend zijn.

De verdere groei van het democratisch bestel in de Ned. Antillen wordt met belangstelling gevolgd, hetgeen impliceert, dat de politici een zeer verantwoordelijke taak op hun schouders hebben genomen.

Ten aanzien van de moeilijkheden, die de Antillen momenteel op wetgevend terrein kennen, doordat de Staten niet gemakkelijk meer in openbare vergadering kunnen bijeenkomen, kon de Gouverneur zich uiteraard niet uitlaten. Wel zijn er — gelijk de „Amigoe" dit reeds wist te berichten — bepaalde stappen in voorbereiding, doch welke die waren, bleven onuitgesproken.

Het Bonairiaans beroep op de Kroon

De Gouverneur heeft in Nederland geen bemoeienis gehad met het beroep van het Eilandsgebied Bonaire op de Kroon m.b.t. de vaststelling van de Begroting van het betrokken eilandsgebied. De wnd gouverneur is in deze correspondentie betrokken.

Ten aanzien van zijn bezoek aan Nederland was Z. Exc. Gouverneur Struycken opgetogen. Bewondering had de Gouverneur voor de grote mate van voorspoed, waarin Nederland zich momenteel bevindt.

Het is nauwelijks te geloven, dat zo kort nog na de wereldoorlog de industralisatie reeds zo veel vruchten heeft afgeworpen, dat Nederland zelfs een tekort aan arbeidskrachten heeft.

Desgevraagd verklaarde de gouverneur, dat nu in Nederland reeds van alles te krijgen is, de lonen zijn gestegen, de drang om naar de Ned. Antillen te gaan, is verminderd. 'Men voelt er in Nederland weinig voor om een vaste positie, huiselijke sfeer enz. te gaan verwisselen voor een tijdelijke benoeming — zonder pensioenrechten — in de Antillen.

Indien de uitzending door voldoende compensaties wordt gevolgd, dan geloofde de gouverneur wel, dat men **in Nederland gaarne bereid is om de oversteek te ondernemen.**

Madurodam

Tijdens de persconferentie deed mr Struycken een aardig idee aan de hand om de Antilliaanse sfeer in Madurodam te brengen. Waarom, aldus de Gouverneur, geen eenvoudig filmtheater ter plaatse ingericht, waar kleurenslides van de Caraïbische Antillen vertoond kunnen worden? En gezien de reacties in New York, waarom niet enkele typische Curaçaose films vertoond?

Waar Madurodam in het afgelopen seizoen ruim 700.000 bezoekers van Nederland en ver daarbuiten trekt, zou een dergelijk theater aan zijn propagandistisch doel zeker beantwoorden.

Orde van Kouseband ook voor Eden

Londen. — De Britse minister van buitenlandse zaken, Anthony Eden, is vandag kort voor zijn vertrek naar Parijs voor de negenmogendhedenconferentie door de Britse koningin in de adelstad verheven. Eden is 57 jaar oud. Hij werd onderscheiden met de orde van de kouseband, de hoogste Britse civiele onderscheiding. De exclusieve orde van de kouseband telt momenteel slechts 36 ridders. De „meest edele orde van de kouseband" werd in 1348 opgericht. In parlementaire kringen beschouwt men de onderscheiding aan Eden als een ereblijk van de koningin voor zijn recente verdiensten als minister van buitenlandse zaken.

Serajewo. — Joegoslavië heeft met **5—0 de voetbalwedstrijd tegen Turkije gewonnen.**

Koningin en Prins (zonder prinsessen) vermoedelijk in Juli naar de West

Willemstad. — Gouverneur Mr A. Struycken had gisteren in de persconferentie een voor de Antillen bijzonder verheugende mededeling. Hij maakte melding van het feit, dat H.M. Koningin Juliana en Prins Bernhard het volgend jaar een bezoek aan de beide rijksdelen overzee, de Ned. Antillen en Suriname zullen brengen. Geen der Prinsessen zal deze reis naar de West echter medemaken. Zeer vermoedelijk kan dit koninklijk bezoek in Juli a.s. tegemoet gezien worden.

De Nederlandse minister-President, dr W. Drees, heeft van zijn voorgenomen bezoek moeten afzien.

Nog geen datum afkondiging Statuut

Willemstad. — De plechtige afkondiging van het Statuut in Nederland zal dit jaar nog zijn beslag krijgen. Omtrent de juiste datum kon niets worden medegedeeld. Ook is nog niet bekend wie namens de Ned. Antillen deze plechtigheid gaat bijwonen.

Zoals wij gisteren reeds meldden, heeft de Nederlandse Regering hieromtrent de mening van de Antilliaanse Regering gevraagd. Suriname zendt, zoals bekend, de leden van de zogenaamde Kleine Commissie en de voorzitter van de Regeringsraad, de heer Currie, naar Nederland.

Beschouwingen en opmerkingen over Curacaose Eilandsbegroting 1955

Nog geen ervaring op sociaal en economisch gebied

Toch reeds aandacht voor Volksgezondheid en volkswoningbouw

Bevordering toerisme, verbetering haveningang, exploitatie nieuwe haven en bevordering studie buiten de Nederlandse Antillen

Willemstad. — Aan het ontwerp eilandsverordening tot vaststelling van de begroting van het eilandgebied Curaçao voor het dienstjaar 1955, welk ontwerp thans aan de eilandsraad ter vaststelling is aangeboden, gaan een aantal beschouwingen en opmerkingen vooraf, welke een verhelderend inzicht geven in de motieven en beweegredenen, die het Bestuurscollege tot de opstelling van deze begroting hebben geleid.

Onder het hoofd „Algemeen" wordt de begroting als volgt ingeleid:

Het eilandgebied Curaçao vindt thans voor de derde maal gelegenheid zijn eigen begroting als basis te leggen aan het beheer dat ter zake van de eigen aangelegenheden van het eiland gebied zal worden gevoerd. Kwamen de begrotingen voor de jaren 1953 en 1954 tot stand onder vigeur van de „Interimregeling voor de Nederlandse Antillen", met voldoening mag worden vastgesteld dat de definitieve vestiging van een nieuwe rechtsorde, waarbij de Nederlandse Antillen als zelfstandige en gelijkwaardige partner met Nederland en Suriname deel zullen uitmaken van het nieuwe Koninkrijk, aanstaande is, en wellicht nog voor het nieuwe begrotingsjaar haar beslag zal krijgen. Dit feit geeft mede aanleiding tot bezinning omtrent de verwezenlijking en werking in de practijk van het beginsel der autonomie, in het kader waarvan binnen de Nederlandse Antillen de eilandgebieden zelfstandigheid hebben verworven. En hoewel vele mensen onvervuld zijn gebleven, mag toch worden gezegd dat —, welke bezwaren ook aan de geldende „Eilandenregeling" kleven en hoezeer ook een aantal bepalingen daarvan tot conflictsituaties aanleiding geven—. de autonomie der eilandgebieden onder die regeling een goed begin van ontwikkeling heeft kunnen maken. Bij het beoordelen van die regeling moge worden bedacht dat — bij de bijzondere constellatie der Nederlandse Antillen die uit enkele ver van elkaar gescheiden eilanden bestaan — de regeling der bevoegdheden van land en eilandgebieden en de regeling der onderlinge contacten uiteraard zeer beduidend moeten afwijken van hetgeen elders — in het bijzonder in Nederland — ter zake van de verdeling van bevoegdheden tussen hogere en lagere publiekrechtelijke lichamen wordt aangetroffen. Het behoeft dan ook geenszins te verwonderen dat mede in verband met die bijzonder constellatie in de practijk een aantal bezwaren van de geldende regeling aan het licht treden. Nu gedurende een tweetal jaren practijk is opgedaan en de nieuwe rechtsorde staat definitief gevestigd te worden is de tijd gekomen dat die regeling — op sommige punten wellicht ingrijpend — wordt herzien.

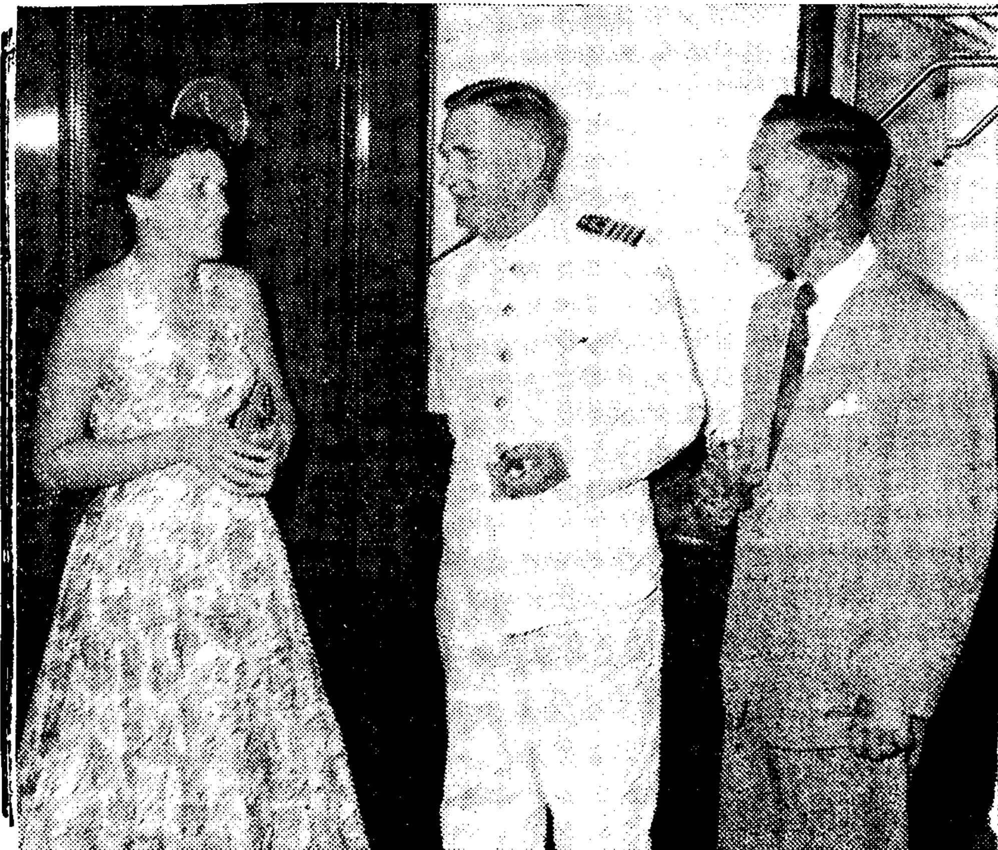
(Vervolg op pagina 5)

Cola Debrot naar Willemstad

Willemstad. — Naar wij vernemen zal mr N. (Cola) Debrot op 24 October a.s. naar Willemstad reizen. Als redenen van zijn verblijf in de Antillen worden genoemd het voeren van routinebesprekingen en een tussenlanding in Willemstad voor zijn doorreis naar New York waarbij de vergaderingen van de United Nations zal bijwonen. Ten aanzien van deze laatste mogelijkheid kan worden gemeld, dat deze zeer onwaarschijnlijk geacht moet worden, nademaal de Nederlandse Antillen in deze negende zitting van de United Nations bij geen enkel onderwerp betrokken zijn.

Zo stonden de mensen gisteravond in Roxy-theater om zich door Fassman te laten hypnotiseren. En verschillenden van hen kwamen onder de ban van zijn dwingende wil.

Aan boord van KNSM's „Oranjestad" nam gezagvoerder C. Ewouds afscheid van zijn vele vrienden en bekenden. Op de foto: Gezagvoerder Ewouds met mevrouw Hooyberg en de heer J.F. Hooyberg, Hoofdagent van het West Indisch Bedrijf van de KNSM.

Gezellige KNSM-receptie

Gezagvoerder Ewouds van de „Oranjestad" neemt afscheid

Willemstad. — Kapitein C. E. Ewouds, gezagvoerder van KNSM's „Oranjestad" is een man van de oude stempel, een zeeman, wie men op gebied van het zeevaartwezen niets behoeft te vertellen. Want toen de zee zijn hart trok, toen hij op jeugdige leeftijd reeds lang met zich zelf overeen gekomen was dat hij zijn roeping zou volgen op de zeeën, toen deed hij dat, zoals een echte Terschellinger dat kan doen. Hij wilde het vak van de grond af leren. En zo monsterde hij bij de KNSM als matroos om zich vertrouwd te maken met de elementaire werkzaamheden, die een schip aan zijn werkgrage handen nu eenmaal overvloediglijk te bieden heeft.

Maar na enkele reizen bleef hij aan de Terschellingse wal om er op de zeevaartschool zijn rangen te gaan behalen en hij behaalde zijn derde, tweede en eerste rang. Hij is een der meest populaire oud-gedienden van de KNSM, waarbij hij in Augustus 1912 in dienst trad, in 1919 werd hij eerste stuurman en voer op zowat alle schepen, die de KNSM ooit in de vaart heeft gehad.

In 1940 — vóór het uitbreken van de tweede wereldoorlog — was hij gezagvoerder op de „Boskoop".

Gezagvoerder Ewouds was tijdens de eerste oorlog op de wereldzeeën present, hij had ook de twijfelachtige eer de „Medea" — waar hij gezagvoerder van was — op 31 Maart 1915, ongeveer 17 mijl ten Zuiden van Beachhead in de grond te zien boren door een Duitse U-boot. Het was het eerste schip, dat de KNSM in de oorlog is kwijtgeraakt.

In de tweede wereldoorlog was hij toevallig aan de vaste wal, de Duitse overrompeling geschiedde zo snel, dat hij — en met hem vele andere KNSMers — niet de kans kregen het zeegat uit te varen. Gedurende de oorlogsdagen was hij inspecteur van het Centraal Distributie Kantoor te Rotterdam en steunde actief het ondergronds verzet.

In 1949 deed Gezagvoerder Ewouds van zijn groot zeevaartkunnen blijken toen hij in Jamaica met een reddingsboot de „Haarlem" van de kant wist te houden. Het schip had een defect aan de stuurinrichting. Dank zij deze manoeuvre wist hij èn schip èn de walkant te sparen.

Kapitein Ewouds — de „ouwe", zoals de bemanning hem met respect noemt — wordt al een dagje ouder. „Ik word volgende week Woensdag 60 jaar oud", zeide hij ons, „en niemand wil het geloven", voegde hij er aan toe. Welnu, deze 60 jaar zijn hem niet aan te zien. Hij neemt met een bloedend hart afscheid van het KNSM-leven om van zijn pensioen te gaan genieten, maar hij is té vitaal om thuis bij moeder de vrouw te gaan duimen draaien.

Kapitein Ewouds heeft twee kinderen, een dochter en een zoon, die de voetsporen van zijn vader heeft gevolgd en derde stuurman is geworden.

Geanimeerde receptie

Gisteravond recipieerde gezagvoerder Ewouds aan boord van de Oranjestad. Het was een druk bezochte receptie, waarbij vele vrienden van de KNSM en Gezagvoerder Ewouds hun opwachting kwamen maken. Het heeft de gasten naar echt traditionele KNSM-gastvrijheid aan niets ontbroken. De stemming aan boord was zeer gezellig en sfeervol. Een pracht stuk vakmanschap leverde de keuken onder aanvoering van de onvolprezen chef-hofmeester J. W. M. van Dodewaard, die op een der tafels een menu van koude schotels had geëtaleerd, die de aanwezigen met verbazing hebben begroet. De bediening was vlot en prettig en voortreffelijk. Slechts om des tijds wille keerden de gasten huiswaarts.

Onder de vele aanwezigen, die wij op de receptie opmerkten zagen wij onder andere vele leden van de handel, het Statenlid mr I. C. Debrot, Hoofdinspecteur mr H. C. Willemse.

Hoe gezellig het was aan boord van de „Oranjestad" laat deze foto zien. De hoofdfiguur in de rij van charmante KNSM-gasten is de heer J.W.B. van Dodewaard, chef-hofmeester van de „Oranjestad", die zorgde voor een hoogst exclusieve culinaire verrassing. Ook de hofmeester recipieerde min of meer als „maitre de cuisine".

De heer Natzijl vraagt ontslag

Willemstad. — Naar wij vernemen, heeft het Hoofd van de Eilandelijke Telefoondienst, de heer H. Natzijl, met ingang van 1 Maart 1955 zijn ontslag als zodanig aangevraagd.

Het Bestuurscollege heeft dit ontslag in beraad genomen. Gezinshereniging zou de reden van zijn ontslagaanvrage zijn. Zoals bekend vertoeft mevr. Natzijl en haar kinderen reeds in Nederland.

In de heer Natzijl verliest Curaçao een bekwame en energieke kracht, die de plaatselijke telefoondienst heeft opgebouwd tot een zeer modern en uitstekend functionnerend bedrijf.

Vooral in de laatste jaren is dit bedrijf onder leiding van de heer Natzijl enorm gegroeid. Het telefoonnet werd gestadig uitgebreid, het aantal aansluitingen gaf de cadens aan, waarmede de heer Natzijl en zijn staf onvermoeid arbeidden aan de uitbouw van — wat de heer Natzijl terecht kan noemen — zijn levenswerk. Want telefoon op Curaçao en Natzijl zijn een begrip geworden.

Nieuwe Hoofdcommissaris van Politie op 4 November naar Curacao

Willemstad. — Naar wij uit betrouwbare bron vernemen, zal op 4 November as. naar Willemstad vertrekken de heer Van 't Hof, die — zoals wij enkele maanden geleden wisten te melden — tot Hoofdcommissaris van Politie is benoemd in een tijdelijk dienstverband van drie jaar.

De heer Van 't Hof was laatstelijk werkzaam op het Departement van Binnenlandse Zaken, afdeling Binnenlandse Veiligheid. Voordien was hij lange tijd werkwzaam in Nederlands Oost Indië, waar hij in 1927 in dienst trad. In Indië heeft hij o.a. te Soekaboemi de post van Hoofdcommissaris bekleed. Tijdens de oorlog vertoefde hij in een Japans concentratiekamp.

De heer Van 't Hof is gehuwd en heeft twee kinderen.

Mgr. Pignedoli Pauselijk Nuntius in Venezuela

Vaticaanstad. — Zijne Heiligheid de Paus heeft mgr. Sergio Pignedoli, de pauselijke nuntius in Bolivia, benoemd tot nuntius in Venezuela. Mgr. Pignedoli, die zijn vroegere functie vier jaar lang heeft bekleed, volgt mgr. Armando Lombardi, die overgeplaatst is naar Brazilië, op.

Liga Rode Kruis-Verenigingen doet oproep voor Haiti

Genève. — Van de Liga van Rode Kruis-verenigingen is een internationale oproep uitgegaan ten behoeve van de slachtoffers van de orkaan Hazel in het Zuidwesten van Haiti. Het Amerikaanse Rode Kruis heeft levensmiddelen en medische uitrusting ter waarde van 50.000 dollar beschikbaar gesteld. Het Venezolaanse Rode Kruis heeft drie vliegtuigen gestuurd met geneesmiddelen en de Britse en Dominicaanse Rode Kruis-verenigingen hebben eveneens hulp gezonden. Men heeft dringend behoefte aan antibiotica, andere medische toerusting en levensmiddelen, zoals rijst, bonen en vetten, aldus het internationale Rode Kruis.

Suez Kanaal-pact getekend

Cairo. — De Egyptische premier en de Britse minister van Staat Nutting hebben te Cairo de Brits-Egyptische overeenkomst getekend, die voorziet in het terugtrekken van 80.000 man Britse troepen uit de Suez-Kanaal-zone binnen een tijdvak van 20 maanden. De ondertekening werd met applaus begroet. Voor het gebouw waar de plechtigheid plaats vond, werd later op de avond vuurwerk afgestoken.

Volgens het accoord, dat te Cairo tussen Engeland en Egypte is bereikt, mogen de Britse troepen naar de basis in het Suez-kanaal terugkeren ingeval er een gewapende aanval van een vreemde mogendheid op Turkije of enige Arabische staat wordt ondernomen. Groot Britannië en Egypte zullen in geval van een dreigende aanval op Turkije of een Arabische staat overleg plegen.

De overeenkomst loopt af op 9 October 1961, tenzij beide partijen een vernieuwing wensen. De bases zullen in goede staat worden gehouden door de Egyptische regering en Britse particuliere maatschappijen. Voor de duur van de overeenkomst zal de Kon. Shell Groep zorgen voor de olieleiding van Suez naar Cairo.

Trekt de Gaulle zich terug?

New York. — Het Amerikaanse tijdschrift „Time" meldt, dat generaal Charles de Gaulle omstreeks het einde van de volgende maand in het openbaar „zijn volledige terugtrekking uit het openbare leven" zal bekend maken. De generaal zou de Franse premier, Mendès-France, de vorige week van dit besluit op de hoogte hebben gebracht.

Hilversum. — De vierde partij in de tweekamp om het wereldkampioenschap dammen tsusen Huisman en Roozenburg is na 58 zetten remise geworden. De stand is thans 4—4.

Recht tot het Hart

— De natuur heeft de mens twee oren, maar één mond gegeven opdat hij meer zal luisteren dan spreken.

Fassman, telepathie en hypnose in optima forma

Eenzame burgers hebben geldschulden en worden krantenventers

Willemstad. — De telephaat-hypnotiseur Fassman, die gisteravond voor het eerst op Curaçao optrad en wel in het Roxy-theater, heeft de onlangs opgetreden Ceccarelli met zijn verbluffende prestaties verre overtroffen. Hetgeen voor de aanwezigen onmogelijk leek, wist Fassman met overtuiging en zonder haperingen te presteren. Het opzoeken van in de zaal verborgen voorwerpen, een memorie-test, een fenomenale reken-prestatie, het bracht het publiek in stomme verbazing. Fassman boekte dan ook een volledig succes.

Fassman, die bij alle experimenten een explicatie gaf over het telephateren en hypnotiseren, opende zijn programma met een memorie-test. Twintig mensen in de zaal moesten een naam noemen. Wij hoorden Socrates, Fonipena, Mujer, Madre, Padre, Cycloon en andere meest uiteenlopende woorden. Elk woord prentte Fassman goed in zijn geheugen. Even later noemde hij ze met het volgnummer achter elkaar op. Hij gaf daarna een korte uiteenzetting, waarbij hij verklaarde, dat de namen onuitwisbaar in zijn hersens stonden geschreven. En hij noemde ze nu te beginnen met nr 20 op. Kris kras door elkaar kon hij ze eveneens herhalen.

Het publiek, dat in het begin nogal sceptisch tegenover de hypnotiseur stond, begon nu wat meer ontzag en respect voor hem te krijgen. Bij het tweede nummer had Fassman de hele zaal op zijn hand. Hij liet mensen in de zaal een datum noemen, die in hun leven een bijzondere betekenis had, bv. een trouwdatum of iets dergelijks. Het jaartal deed er niet toe. Wanneer men bv. de datum 28 Juli 1928 opgaf, vertelde Fassman direct op wat voor dag deze datum was gevallen.

Het volgende nummer was een rekensom. Fasmann liet iemand uit het publiek een som maken. De heer Simoons (Botica Moderna) schreef de volgende combinatie op:

$$\frac{5 \cdot 2006 - 108^{2} - 4320}{4 \cdot 622}$$

Binnen slechts enkele seconden schreef Fassman, die zich had laten blinddoeken, waarbij hij ten overvloede zijn ogen met pleister had dicht geplakt, de uitkomst op het schoolbord: 500 601.

In de korte tijd, dat de heer Simoons de som in elkaar zette, spoorde Fassman intussen een hamer, een grote spijker en een ergens getekend kruisje op, die in de zaal verstopt waren. Geblinddoekt liep Fassman er direct op af, hevig gesticulerend, terwijl zijn houding was als die van een radeloos, nerveus man. Maar hij spoorde de hamer, die op een brandblusapparaat lag desondanks op, en vond het kruisje boven op een pilaar, twee en een halve meter boven de grond.

Na de korte pauze ging Fassman over tot het hypnotiseren. De hele zaal moest er aan geloven en bij het eerste experiment waren verschillende slachtoffers, die hun ineen gestrengelde handen niet van elkaar konden trekken. De nummers, die wij zo ongeveer van Ceccarelli hebben gezien, kon Fassman ook, alleen deed deze het zonder enige begeleiding van muziek. De „total colapsy" van Fassman was zeer goed, het slachtoffer Hermelijn weet er waarschijnlijk niet veel van, behalve hetgeen men hem er later van heeft verteld, maar Fassman zat met zijn knieën boven op het uitgestrekte lichaam van Hermelijn, dat tussen twee stoelen hing. Hilariteit verwekten de „slachtoffers", toen zij als het ware aan de ogen van de hypnotiseur vastkleefden en door deze over het gehele podium „meegetrokken" werden. De „plaatselijke verlammingen", zoals bijv. van de kaak en mond, werkten eveneens op de lachspieren. Dan spreken wij nog niet eens over het dansen, dat de in trance verkerende slachtoffers deden. Met de grootste stelligheid beweerden na het ontwaken enkelen van de medewerkers, dat hun naam zo en zo was, de hypnotiseur verwisselde deze. Een van hen ontwaakte uit de hypnose en meende, dat hij een krantenjongen was. Een New Yorkse krantenventer zou hem de verkoop van kranten niet hebben verbeterd. **Door de zaal liep deze jongeman,** luid schreeuwend en leurend met zijn (denkbeeldige) kranten. Een ander riep iemand uit de zaal — Enrique — en verlangde de *f* 50.— terug, welke hij aan Enrique geleend zou hebben. „Dunami nan na bon", waren zijn woorden, toen Enrique de vijftig pop niet wilde geven en slechts het ingrijpen van Fassman voorkwam een vechtpartij.

„Slachtoffers" van Fassman. Maar zij vinden het prettig, want zij lachen zich een „biet".

En hier is de „krantenventer", die — onder hypnose — zijn bladen te koop aanbiedt.

Gisteravond heeft Fassman zich van een enorm succes verzekerd en verwacht wordt dan ook, dat hedenavond **een groot publiek zal komen opdagen. En dat deze verwachting niet te hoog** is, bewijst het succes van gisteravond **wel. Fassman heeft alle toeschouwers verstomd doen staan met zijn buitengewone gave. Daarbij komt nog het veelzijdige programma, dat Fassman biedt.**

Hoeveel avonden zal Fassman voor het Curaçaose publiek nog optreden? Dit is niet te zeggen, want dat hangt natuurlijk van de belangstelling af

---

Londen. — Vierduizend van de 17.500 ingeschreven havenarbeiders te Liverpool hebben besloten vandaag in staking te gaan ter ondersteuning van de 27.000 stakende havenarbeiders in Londen.

In hoger sferen

Luzern. — Een geestdriftige passagier, opgestegen met de Nederlandse ballon „Henry Dunant" op de landbouwtentoonstelling in Luzern, was zo verlangend hoger te stijgen, dat hij zijn beide schoenen uittrok en overboord wierp, voordat pilote mevrouw Nini Boesman het kon verhinderen. Ook zijn jas en vest gooide hij oomlaag. Reeds stond de overmoedige Zwitser met een mes gereed om ook de mand af te snijden, maar met behulp van de overige passagiers kon mevrouw Boesman hem buiten gevecht stellen.

Typhus in Postdam

Postdam. — Volgens berichten van de Westberlijnse anti-communistische vereniging van vrije juristen is in de Oostberlijnse voorstad Postdam een typhus-epidemie uitgebroken, die reeds acht doden heeft geëist. Twee ziekenhuizen zijn geheel gereserveerd voor typhus-lijders. De oorzaak van de epidemie is onbekend.

Rivalen in het Stadion

Nuevas Estrellas wint op het nippertje van Paradise

Willemstad. — Eindelijk vond dan gisteravond in het Rifstadion de wedstrijd plaats tussen de beide rivalen in onze Softballwereld, nl. Nuevas Estrellas en Paradise. Het werd een prachtige en vlot gespeelde wedstrijd, vol met werkelijk uitstekende spelmomenten, waarbij geen van beide partijen voor elkaar onderdeden. Ook het talrijke publiek heeft zich van haar goede kant laten zien door steeds haar favoriet aan te moedigen, zonder de andere tekort te doen.
De aanwezigen hebben met volle teugen kunnen genieten van deze in de beste verstandhouding gespeelde wedstrijd. De wegblijvers hebben misschien niet dé wedstrijd van hun leven gemist, doch zeker is dat zij heel veel gemist hebben.

Voor deze bijzondere ontmoeting werd gebruik gemaakt van twee ervaren scheidsrechters van de honkbal, nl. Rolando Torres (hoofdscheidsrechter) en „Shorty".

In de eerste inning nam Paradise een kleine 1—0 voorsprong, doch in de tweede ging Nuevas Estrellas uit een ander vaatje tappen en bracht zij de stand op 3—1 in haar eigen voordeel. Ook in de 3e inning wist zij eveneens driemaal te scoren, tegenover Paradise één keer. (6—2).

In de vierde inning liet Paradise zich ook van haar beste kant zien en door uitstekend slagwerk verkleinde zij haar achterstand tot 6—5.
Paradise beschikt momenteel over een keur van uitstekende speelsters, waarbij gisteravond vooral opvielen haar verliezende werpster Irène de Windt en de achtervangster Virginia Geerman. Laatstgenoemde wist door haar accurate en harde worpen menige honkloopsters om zeep te brengen. Wat slagwerk betreft deed Mildred Scharbaai (ook van Paradise) voor geen andere onder. In haar 4 slagbeurten wist zij slechts één keer de bal mis te slaan.

In het begin van de vijfde inning beging de winnende werpster van N.E. Isolda Kohinoor een schijnbeweging (balk) op de werpplaat, die aan het wakend oog van de hoofdscheidsrechter niet voorbijging. Kohinoor appeleerde hiertegen blijkbaar met minder nette woorden, want zij werd direct door Torres van het veld gezonden. In haar plaats kwam Astrid Regales. Wat deze op de werpplaat verrichtte, behoorde werkelijk tot het ongelooflijke. Met haar harde, zuivere en stijlvolle opworpen wist zij steeds de gevaarlijke slagdames van Paradise uit te schakelen. Zij werd slechts met 2 onhoudbare slagen bestraft en wel beide keren door Mildred Scharbaai.
Intussen wist Nuevas Estrellas in de zesde inning nog één keer te scoren en de stand op 7—5 te brengen.
In de 7e inning heeft de overwinning van N.E. werkelijk aan een zijden draad gehangen, toen Paradise haar achterstand wist te reduceren, met nog een honkloopster op het 3e honk, en met 2 „uit". Iedereen — tenminste in de buurt van de N.E.-aanhangers — hield zijn adem in, in afwachting van wat er gebeuren zou. Doch Astrid Regales liet zich niet in de maling nemen en wist haar club voor verder onheil te sparen, waarmede ook het einde kwam van een uitstekende en sportieve strijd met 7—6 voor Nuevas Estrellas.
De eindstand luidt als volgt:
Nuevas Estrellas: 9 honkslagen, 7 punten en 5 fouten; winnende werpster Isolda Kohinoor.
Paradise: 5 honkslagen, 6 punten en 6 fouten; verliezende werpster Irène de Windt.

Koud Buffet

Willemstad. — Ter gelegenheid van het bezoek van de heer O. Holm Larsen, een der directeuren van Plumrose Ltd. te Kopenhagen (Denemarken) is er op Vrijdagavond in de bovenzaal van de Pasanggrahan een receptie met koud buffet. Als vertegenwoordiger op Curaçao van Plumrose treedt op Posner's Agencies.

De mummie wordt een week later gekust

Willemstad. — Gisteren maakten wij melding van een toneelopvoering door de mariniers in Suffisant. Opgevoerd zou worden „Wie kust de mummie", een klucht in drie bedrijven, en wij schreven als datum van opvoering Zaterdag 23 October. Dit moet zijn 30 October. De mummie wordt dus één week later — doch met dezelfde hartstochtelijkheid — gekust.

New York. — De gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week van 10 October is 6.057.000 vaten per dag tegen vorige jaar 6.223.000.

Culturele filmvoorstelling

Willemstad. — Heden- en morgenavond is er in het Cultuur Centrum een filmvoorstelling. Vertoond worden:
Holiday Land, waarin een jongetje van de ene feestdag in de andere leeft.
Diversen, muziek films.
Biography of Motion Picture Camera, de ontwikkeling van de Camera en Nederlands Nieuws.
Na de pauze draaien:
Devil Drivers, film over autosport en Fly my kite, de Famous kids die voor een vrolijk slot zorgen.

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden.
Zwarte lederen portemonaie met knipsluiting inh. klein geldbedrag; gouden ring; notitieboek met vulpotlood; lipssleutel; N. 2284 broodbruine vulpen met nikkelen dop merk „platignum" defecte punt; thermosfles en 1 vulpotlood (reclame foto Tjon) bruin lederen portemonnaie inh. 3/16 stukjes Landsloterij; autokrik; lichtbruine portemonaie inh. 2 stukjes Landsloterij en 1 kwitantie t.n. van Elmo Bertil
Nadere inlichtingen betreffende voorwerpen zijn te bekomen op kamer bovengenoemde voorwerpen zij te bekomen op kamer 5-A op het hoofdbureau van Politie.

Excursiegangers naar Suriname

Willemstad. — Men verzocht ons mede te delen dat de excursiegangers naar Suriname morgenochtend op de volgende tijden op het vliegveld moeten zijn.
Die van Aruba om 7.30 uur; die van Curaçao om 8.30 uur.

Pondicherry. — Het Congres van Pondicherry, de Franse bezitting in India, heeft zich met 170 tegen 8 stemmen uitgesproken voor de overdracht van de Franse gebieden in India aan India.

Een halve dag vrij

Curacaose winkeliers verzenden een circulaire

Willemstad. — In verband met de invoering van de nieuwe arbeidsregeling per 1 October j.l. moet aan het winkelpersoneel één dag vrij-af worden gegeven. Deze regeling stelt de winkeliers voor bepaalde problemen. Middels een circulaire, welke gericht is aan de levensmiddelenbedrijven, wordt de mening gevraagd van de winkeliers om te komen tot een uniforme winkelsluiting op analoge wijze zoals bijvoorbeeld de boekhandel die kent.

Bedoelde circulaire vestigt de aandacht op de invoering van de nieuwe arbeidstijdenregeling voor werklieden op 1 October j.l. waarbij aan het winkelpersoneel een halve vrije dag per week gegeven moet worden. De winkeliers kunnen niet anders dan hun sympathie betuigen met deze regeling. Deze nieuwe verordening brengt echter met zich mede, dat de winkelier een halve dag zonder winkelbedienden zit, tenzij hij een rouleersysteem invoert. Voor vele winkeliers is dit zeer bezwaarlijk. Voor de goede gang van zaken achtten de ondergetekenden van bedoelde circulaire, het beter, alle bedienden tegelijkertijd vrijaf te geven, bijvoorbeeld op Woensdag en de winkel gedurende deze halve dag voor het publiek te sluiten.

Dit kan gebeuren zonder financiële schade, indien alle winkeliers hetzelfde doen, zij het ook op verschillende dagen.

De initiatiefnemers verzoeken belanghebbende winkeliers met spoed hun mening kenbaar te maken over deze materie. Een vergadering kan alsdan belegd worden om gezamenlijk tot een goede oplossing te komen, dat zowel de winkelier als het kopend publiek kan bevredigen.

Tot zover de circulaire.

Het is te hopen, dat de winkeliers tot een uniform winkelsluiting kunnen komen. Indien het inderdaad mogelijk zou zijn deze ene vrije dag uniform op Woensdag te stellen, dan wordt er nog een aantrekkelijk nevendoel gediend.

Van een der ondertekenaars vernamen wij, dat de Woensdag in het bijzonder gepropageerd wordt onder de winkeliers, omdat op die dag de jeugd vrij van school is en op die vrije dag dus met vader uit kunnen gaan. Er wordt de laatste tijd zo veel geschreven en gesproken over de recreatie van de jeugd, de winkeliers willen gaarne een constructief aandeel leveren, door de Woensdagmiddag als vrije dag aan te nemen, aldus onze zegsman.

AGENDA

WEST-END:
„The glass wall", 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„Llevame en tus brazos", 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„The heiress 19.00 en 21.00 uur, „Mr. Fassman".

CARIBE:
„Haunted harbour"; 20.00 uur.

REX:
„Señorita from the West"; 20.00 uur

ROYAL:
„On the island with you, 20.00 uur

Theater Suffisant:
„All quiet on the western front"; 20.00 uur

RIFSTADION:
Voetbal: om 19 uur Jong Colombia — Sithoc en om 20.45 uur Veendam — S.U.B.T.

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Veeris, Sta Rosaweg 155 tel. 6 5006.

APOTHEKEN:
De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in *Otrobanda* door *Botica Coromoto;* Bredestraat 125, tel: 3241. — in *Punda* door *Botica Nueva,* de Ruyterplein, tel 2838.—

Waterpolocompetitie 1954

B-Robben verpletteren Marinebasis

Willemstad. — Gisteravond werd de waterpolo-competitie van de N.A.Z.B. voortgezet met wedstrijden van de Robben-ploegen.

De eerste ontmoeting was met het team van de Marine Basis, waarbij het spel van de Robbenploeg ver uistak boven dat van de Marinemannen.

Het mooiste doelpunt was het tweede van de gasten, die met een doorslagbal van Groot-Mulder gemaakt werd. Met een 14-3 nederlaag werden tenslotte de Marinemensen, ondanks hun moedig volhouden, naar huis gestuurd.

Hierna speelden de dames-teams van de Robben tegen elkaar, welke door het B-team met 3—1 werd gewonnen. Vooral het zeer goede keepen van Edith Spelt was o.a. de oorzaak van de overwinning van Robben-dames-B.

Tot slot van de avond speelde Robben-A tegen Asiento-B, die een zwaarbevochten zege werd voor de Robbenploeg.

Tot de rust een gelijkopgaande strijd, die in een 3—3 stand resulteerde. In de tweede helft doelpuntte het Robbenteam nog 4 maal, waarbij „Toffie" Hofland een prima wedstrijd speelde.

Asiento kon het niet verder brengen dan 5 doelpunten, waardoor deze ontmoeting dus een overwinning werd voor Robben-A.

Alle ploegen in de heren-competitie hebben nu één wedstrijd gespeeld en de stand van deze polo-competitie is als volgt:

	g.	g.	v.	g.	p.	g.
Robben-B	1	1	0	0	2	14- 3
Robben-A	1	1	0	0	2	7- 5
Asiento-A	1	1	0	0	2	3- 1
Mar. Suff.	1	0	0	1	1	3- 3
Mar. Squad.	1	0	0	1	1	3- 3
Asiento-C.	1	0	1	0	0	1- 3
Asiento-B	1	0	1	0	0	5- 7
Mar. Basis	1	0	1	0	0	3-14

VAART EN VLUCHT

Hato: Vliegtuigen 11 in 9 uit
Passagiers landend 81, vertrokken 58, doorgaand 58.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Zondag van hier vertrok, landde Maandagavond 23.19 uur loc. tijd te Amsterdam; het vliegtuig dat Maandag van hier vertrok, landde Dinsdag in Frankfurt, de reizigers zetten hun reis voort met de trein en arriveerden Amsterdam Centraal Station te 16.18 loc. tijd. Het K.L.M.-vliegtuig dat Maandag van Amsterdam vertrok, landde middernacht 00.00 uur.

Het weer

Max. temp. 29.2 C (84,6 F) Min. temp. 24.5 C (76.1 F) Gem. 26.6 C (79,9 F)
Max. wind 16, Min wind 6, Gem. 8.3 knopen.
Vochtigheid 80.8 %. Neerslag sporen Helder 4 Licht bew. 5 Bewolkt 11. Zw. Bew. 1 uren.

Als een honderdjarige aan het vertellen gaat....

Minder enthousiasme voor emigratie onder Nederlanders ★ „Chrisjemeuje" (105 jaar) voor de televisie ★ De regen, de oogst en het gebrek aan arbeidskrachten ★ Over het nut van het draaiorgel.

Zeer oude mensen hebben — dat vindt althans uw briefschrijver — vaak iets fascinerends. En dat niet alleen omdat ze, zoals bij honderdjarigen, een leeftijd hebben bereikt, die maar zeer weinig mensen gegeven is te behalen, maar ook, omdat zij eigenlijk een levend stukje geschiedenis zijn: een schakel met een tijd, die voor jongere generaties reeds geheel en al tot het domein der geschiedenis behoort. Ze hebben toestanden en verhoudnigen gekend, waarvan de beschrijving ons als een sprookje in de oren klinkt en ze zijn, als hun herinneringsvermogen hun niet in de steek heeft gelaten, een vat vol wetenswaardigheden voor ieder, die zich voor de historie van een stad of streek of voor beroepsgewoonten of sociale gebruiken in het verleden interesseert.

De grote omwenteling

Hij had Napoleon gezien!

Wij hebben een grijze dagbladredacteur en bekend beoefenaar van de streekgeschiedenis in Oostelijk Nederland gekend, die door een gesprek met een honderdjarige tot zijn hobby was gekomen. Als jongmaatje bij een provinciaal dagblad kreeg hij eens de opdracht naar het plaatselijke Oude Mannen- en Vrouwenhuis te gaan en daar een stadgenoot te interviewen, die die dag zijn honderdste verjaardag vierde. Aanvankelijk verliep het onderhoud wat stroef. Tot het oude mannetje toevallig de naam Napoleon liet vallen. Het bleek, dat hij als jongen door zijn vader meegenomen was naar Amsterdam om daar de intocht van de Franse soldatenkeizer te zien. Dat pakte de jonge verslaggever, die tot nu toe maar met een half oor naar het moeilijk verstaanbare gebabbel van het oude mannetje had zitten luisteren.

Napoleon, dat was een figuur uit de geschiedenis, waar men alleen in boeken over las. Maar deze man, die daar naast hem op een keukenstoel op de zonovergoten binnenplaats van het Oude Mannen- en Vrouwenhuis zat had Napoleon met eigen ogen gezien. IJverig begon de jonge journalist vragen te stellen en aantekeningen te maken, want nu interesseerden hem ook andere feiten, die de honderdjarige vertelde: sinds lang verdwenen gewoonten in de streek, waarvan het provinciestadje het middelpunt was, beroemde mensen, die er verblijf hadden gehouden, een grote brand, die er lang, lang geleden had gewoed.

Het resultaat was, dat onze kennis niet alleen een levendig interview voor zijn krant schreef, maar bovendien op eigen gelegenheid studie begon te maken van het verleden van stad en streek. Hij werd een ijverig bezoeker van het stadsarchief, bestudeerde particuliere verzamelingen, maar vóór alles zocht hij verder contact met oude mensen, die hem over de geschiedenis van zijn woonplaats konden vertellen. De resultaten van zijn navorsingen legde hij neer in enkele boeken, die hem grote bekendheid verschaften als strek-historicus en die, omdat hij zoveel levende historie bevatten, ook buiten de kring van vakmensen talloze lezers vonden.

Wij moesten aan deze, helaas reeds overleden, kennis denken, toen onlangs in Holterhoek bij Eibergen, op de grens van Twenthe en de Graafschap, de oudste inwoonster van Nederland, de weduwe Christina Karnebeek—Baks, bijgenaamd „Chrisjemeupe", haar honderd en vijfde verjaardag vierde. Hoeveel zou „Chrisjemeuje", die op haar verjaardag gelaten, en met een wijze glimlach om de dunne lippen, voor de televisiecamera's poseerde, niet kunnen vertellen, hoeveel veranderingen heeft zij zich in landelijk Oostelijk Nederland niet zien voltrekken?

Uit „Chrisjemeuje" 's jeugd

Toen „Chrisjemeuje" nog een meisje was, waren Twenthe en de Graafschap afgelegen gebieden, waar slechts bij tijd en wijle een vreemdeling in door drong. Het leven van de bevolking werd — zoals dat eeuwenlang het geval was geweest — bepaald door het werk op de boerderij en het land door oude, overgeleverde seizoengebruiken en door de kerk. De boerenvrouwen weefden en sponnen nog haar eigen kleding, de landbouwers in hun met stro bedekte hoeven leefden met hun gezinnen grotendeels van de producten van eigen bedrijf en er was nog maar weinig geld in circulatie.

Sindsdien verrezen in de textielcentra van Twenthe grote fabrieken, die talrijke arbeidersgezinnen en later ook een groot deel van de vrouwelijke jeugd wegzogen uit de dorpen. Woeste gronden werden ontgonnen, er kwamen nieuwe boerderijen met vrolijke rode en blauwe pannendaken en moderne stallen. „Chrisjemeuje" heeft dit alles zien gebeuren, zij heeft de grote omwenteling op het Nederlandse platteland van het begin tot heden medegemaakt.

Van de drie grote oorlogen, die „Chrisjemeuje" heeft overleefd, zal zij in haar kleine boerenwoning in het landelijk Holterhoek waarschijnlijk minder bemerkt hebben dan van de twee grote landbouwcrises — die van 1890 en die van 1930 —, die eveneens binnen haar leven vielen, en die een zware tijd voor de boer, ook in de Reggestreek, waar „Chrisjemeuje" woont, vormden. Ja, eigenlijk is het leven van „Chrisjemeuje", dat begon in de tijd van paard en wagen en spin-avonden en ten einde loopt in die van radio, televisie, autobus en bromfiets, een complete roman. En, wie weet, mogelijk boeit „Chrisjemeuje's" verschijning op het televisie-scherm een jong letterkundige met historische belangstelling dusdanig, dat deze roman nog eens geschreven wordt ook!

Aardappel-zorgen

Overigens heeft men in de streek van „Chrisjemeuje", en in tal van andere Nederlandse plattelandsdistricten, op het ogenblik grote zorgen. Het uitzonderlijk droge voorjaar en de even uitzonderlijk natte zomer en herfst hebben tot gevolg gehad, dat de oogst laat en dikwijls ook slecht is binnen gekomen. Op het ogenblik dreigt — zoals de lezer uit berichten uit Nederland waarschijnlijk reeds zal weten — de aardappeloogst in de grond te verrotten, omdat het rooien van deze veldvruchten in kletsnatte akkers op grote moeilijkheden stuit. Men heeft er — wil er iets van terecht komen — vele handen voor nodig, en die zijn in de meeste gebieden niet beschikbaar. Vele landenarbeiders werken op het ogenblik in suikerfabrieken (hoewel ook het binnenhalen van de suikerbietenoogst op moeilijkheden stuit) of andere bedrijven en een arbeidsreserve bezit Nederland, sinds de industrialisatie en de export goed op gang zijn gekomen, niet meer. Men heeft thans een beroep gedaan op de studenten, maar of die in groten getale de juist begonnen colleges en ontgroeningsfeesten in de steek kunnen of willen laten, is de vraag. Mogelijk zullen er militairen aan te pas moeten komen om de boeren te helpen, want aardappelen zijn in Nederland nu eenmaal een zeer voornaam volksvoedsel.

Minder emigranten

Het tekort aan arbeidskrachten, dat zich op het ogenblik in Nederland openbaart, heeft sommige bladen er reeds toegebracht critiek uit te oefenen op de steun, die de regering nog steeds geeft aan hen, die naar het buitenland willen emigreren. Anderen stellen daar tegenover, dat de huidige hoogconjunctuur in de industrie straks wellicht door een periode van slapte gevolgd zal worden en dat ondanks de industrialisatie en de intensivering van de landbouw Nederland op den duur nooit werk zal kunnen verschaffen aan zijn gehele snel groeiende bevolking.

Het typische verschijnsel doet zich echter voor, dat terwijl dit debat nog in volle gang is, de emigratie zich zelf reeds begint af te remmen. Het eerste grote enthousiasme voor vestiging in Australië, Nieuw Zeeland en Canada schijnt voorbij. Men hoort minder over emigratie praten en er gaan ook minder mensen weg, al zijn de vijf emigranten-schepen van de regering (de „Grote Beer", de „Zuiderkruis", de

De week in Nederland

„Sibajak", de „Johan van Oldenbarneveldt" en de „Waterman") nog steed in de vaart. Maar terwijl men voor Canada dit jaar bijvoorbeeld op 22.00 Nederlandse emigranten rekende, zullen het er nauwelijks 17.000 worden.

Welke factoren hier in het spel zijn, is moeilijk na te gaan. Vele industriearbeiders en middenstanders zijn waarschijnlijk afgeschrikt door verhalen over moeilijkheden, die immigranten de eerste jaren in het nieuwe land ontmoetten en die velen tot terugkeer hebben doen besluiten. Anderen uit de groep van handenarbeiders en middenstanders hebben hun emigratieplannen waarschijnlijk opzij geschoven omdat zij behoorlijk betaald werk hebben gevonden of omdat de zaken beter gaan.

Vele boerenzoons, die in verband met het in Nederland nijpende gebrek aan nieuwe landbouwgronden feitelijk voor emigratie in aanmerking zouden komen, blijken, als het putje bij het paaltje komt, liever naar de Zuiderzeepolders of boerderijen op ontginningen te gaan. Hoewel daar maar plaats is voor een klein deel van alle jonge boeren, die op het ogenblik een boerderij zoeken.

Gezien deze omstandigheden is het zeer wel mogelijk, dat er over korter of langer tijd weer schot komt in de emigratie, vooral als de conjunctuur weer wat minder gunstig zou worden in de toekomst — een factor, waar de regering, blijkens uitlatingen van minister-president dr W. Drees in de Tweede Kamer, bij haar plannen wel degelijk rekening mede houdt. Het is alleen te hopen, dat tegen die tijd de landen, die thans nog bereid zijn Nederlandse immigranten op te nemen, hun grenzen niet voor vreemdelingen gaan sluiten.

Genoegens van de dag

„Wie dan leeft, wie dan zorgt", zeggen velen echter en wenden zich tot de problemen en genoegens van de dag. Over problemen spraken wij hier reeds vele malen, laten wij thans enkele genoegens signaleren. Zij zijn er te over: van een draai-orgelconcours op de Dam in Amsterdam tot het briljante politieke steekspel, dat dit keer de algemene beschouwingen over de Begroting in het parlement zijn geweest, en van een unaniem geroemde eerste uitvoering van het nieuwe Nationale Nederlandse ballet onder Sonja Gaskell tot de daverende — maar volgens velen nog niet zo heel erg daverende — pret-avonden in de radio.

Vooral dat draai-orgel-concours in Amsterdam, was een gebeurtenis, die, al ligt zij alweer even achter ons, het vermelden waard is. Zestien draaiorgels verschenen in het licht van schijnwerpers op de Dam, tegen de prachtige grijze achtergrond van het Koninklijk Paleis. Het waren de „pierementen", die men dagelijks langs de grachten en in de woonwijken van Amsterdam kan aantreffen. Zij droegen bloemrijke namen als Het Blauwtje, De Pot, De Krans, Het Carillon, De Buffel, De Vijf Beelden, 't Snotneusje, De Barometer en De Arabier. Elk orgel was vergezeld van zijn vaste ploeg van drie man, bestaande uit de eigenlijke orgeldraaier (die tegenwoordig niet meer draait, omdat bijna alle draaiorgels van motortjes zijn voorzien) en twee trawanten, die langs de huizen geld plegen op te halen. Tot groot genoegen van het samengestroomde publiek draaide elk orgel een door de orgeldraaier gekozen melodie en na afloop maakte een jury de prijzen bekend. De Arabier, een statig wit draai-orgel met fraaie versieringen en volgens deskundigen uitmuntende klank, werd winnaar.

De mennig van een orgeldraaier

Een paar dagen later spraken wij in onze woonstad met een plaatselijk orgeldraaier, die op vaste tijden in onze straat pleegt te verschijnen, over het concours. Hij was er niet geweest, tot zijn spijt, maar hij achtte het een belangrijke gebeurtenis, die waard was door andere steden overgenomen te worden. Tot het landelijk concours zou het helaas wel niet kunnen komen, omdat het vervoer van de grote, zware orgels de — financiële — draagkracht van de meeste orgelbazen te boven gaat. „Maar het is goed, dat het publiek eens iets over ons orgeldraaiers leest, meneer", voegde hij er aan toe. „Men zegt, dat wij geen productief werk doen, en tot zekere hoogte ben ik het daarmee eens. Maar we verschaffen vreugde aan een heleboel huisvrouwen, die ons orgel horen, terwijl zij haar kamers doen of haar babies helpen, aan een heleboel dienstmeisjes, die met de buitenboel bezig zijn, en voor alles aan de kinderen, die, soms straten ver met ons mee huppelen. Daarbij komt, dat wij ons bij de keus van ons programma aanpassen aan de wijken, waar wij komen. In de ene buurt draaien wij ernstige opera-muziek, in een andere populaire wijsjes, al naar de geaardheid van de bewoners, die wij door de jaren leren kennen.

Nee, meneer, orgeldraaien is een belangrijk beroep, en ik kan concoursen en wedstrijden, die het peil nog verder omhoog brengen, niet genoeg toejuichen."

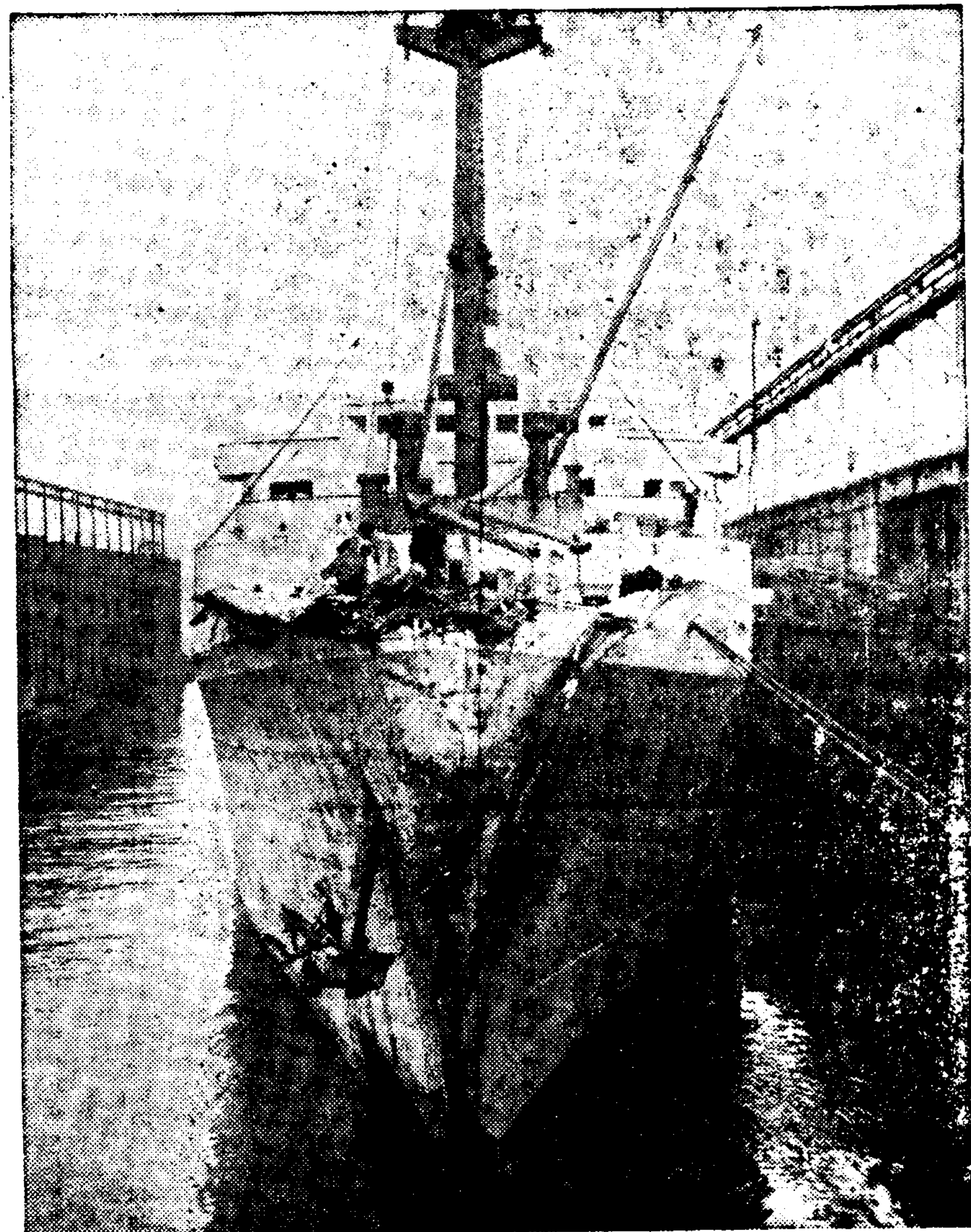
Bij welke wijze beschouwing wij het deze week zullen laten.

De aanhoudende regen heeft de Nederlandse voedselvoorziening min of meer schade toegebracht. De aardappeloogst moet zo gauw mogelijk worden binnengehaald, maar er is een schreeuwend tekort aan arbeidskrachten. De boeren aanvaarden daarom elke arbeidskracht, die voorhanden is en menig huismoeder grijpt de kans aan enkele guldens er extra bij te verdienen. Het kroost gaat dan mee. Typisch is, dat tafereeltjes als deze, herinneringen opwekken aan de winter 1944 — 1945, toen Nederland in de greep van de honger leefde.

Na de staking is de arbeidsrust weer ingetreden, d.w.z. dat de bedrijvigheid in Velsen voor de bouw van de tunnel onder het Noordzeekanaal is opgelaaid. De betonvlechters zijn weer in volle actie.

„MAASDAM" GEHAVEND

De boeg van het Nederlandse M.S. „Maasdam" na de aanvaring met de Franse vrachtboot „Topevo" — 200 mijl uit de Amerikaanse kust. Het schip, dat met ruim 500 passagiers op weg was naar Europa, moest de steven wenden, om in New York in het dok te gaan.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

4)

„Jawel, meneer, ik geloof dat er niets aan mankeert. Hier is uw kaartje Londen-Folkestone-Boulogne-Bazel-Zürich-Buchs-Innsbruck-Salzburg. Dit is het plaatsbewijs voor de slaapwagen, het is geldig tot Boulogne. Van Londen tot Folkestone heb ik een plaats in de Pullman voor u gereserveerd."

De jongeman glimlachte nogmaals, nam een groene folder met een elastieken bandje en borg er het reisbiljet in.

„Wenst u misschien nog een spoorgids, meneer Gollwitzer?"

„Dank u, ik geloof dat ik het wel uit mijn hoofd weet," antwoordde de dirigent glimlachend.

„Daar twijfel ik niet aan, waarschijnlijk is u beter op de hoogte met de treinenloop en de spoorwegnetten van Europa dan wij hier," veronderstelde de bediende.

„Victoria-station half vijf, Boulogne acht uur vijftien, Bazel vijf minuten over vijf, Buchs tien over acht, Innsbruck elf uur twintig. Salzburg twintig over drieën," gaf Gollwitzer het jongmens een lesje.

„Ik hoor het al, meneer. Ziehier, u hebt nu alles bij elkaar. Wenst u uw bagage misschien nog te verzekeren?"

„Neen, dank u. Ik reis nu al meer dan dertig jaar en heb nog nooit iets vermist."

„Dan bent u zeker erg gelukkig," merkte het jongmens lachend op. „Enfin, het leven schijnt u in elk opzicht nogal vriendelijk gezind te zijn geweest."

Gollwitzer keek de jongeman onderzoekend aan. Zijn openhartig gezicht beviel hem. „Eh.... waarom denkt u dat?" vroeg hij.

„Wel, bent u dan niet wereldberoemd, meneer? En hebt u niet de hele wereld bereisd? U kunt doen wat u verkiest en u geheel wijden aan uw liefde voor de kunst."

De dirigent hield zijn blik nog steeds op de jongeman gevestigd. Hij zag een typisch Engelse, gezonde jongen voor zich, met een fris gezicht, netjes gekleed en goed verzorgd. Zijn haar zat keurig gekamd en zijn boord was smetteloos wit. Ongeveer vierentwintig jaar, dacht hij.

„En bent u van mening, dat dit alles de mens waarlijk gelukkig maakt?" vroeg hij na een korte pauze.

„Neen meneer maar het draagt er toch wel toe bij nietwaar?"

Gollwitzer gaf daar geen antwoord op. Bent u gelukkig?" vroeg hij plotseling. U ziet er zeer gelukkig uit."

„En ik ben het ook, meneer," lachte de jongeman. Heimelijk verbaasde hij zich over de loop, die het gesprek nam — wie zou hebben kunnen dromen, dat hij nog eens zo vertrouwelijk zou spreken met de grote Friedrich Gollwitzer?

„Zo, dus u komt er rond voor uit, dat u inderdaad gelukkig bent? En waarom, als ik vragen mag?"

Het jongmens begon verlegen te lachen. „Wel, meneer, ik ben vanmormen in de vroegte vader geworden."

„Zo! Bent u gehuwd?"

„Jawel, meneer."

„En die baby — is het een jongen of een meisje?"

„Een jongen, meneer, een pracht van een boy, zegt de dokter."

„Ik feliciteer u. U is anders nog erg jong," merkte Gollwitzer op, terwijl hij zijn portefeuille te voorschijn haalde, om de reisbiljetten te betalen.

„Tweeëntwintig jaar, meneer. Veel te jong voor het huwelijk, hoor ik dikwijls, maar ik heb er nog geen ogenblik spijt van gehad."

„Zo, zo. En hoeveel geld krijgt u van me?" vroeg Gollwitzer.

De jongeman werd plotseling weer zakelijk. „Hier is de nota, meneer. Biljet Londen-Salzburg, enkele reis eerste klasse, tien pond twaalf shilling, Pullmantoeslag Londen-Folkestone drie shilling zes pence. Totaal vijftien pond vijf shilling en zes pence, als 't u blieft."

Meneer Gollwitzer telde vier biljetten van vijf pond neer. De bediende gaf hem het wisselgeld terug en daarop nam de dirigent nog een biljet van vijf pond uit zijn portefeuille. Zou u mij een groot genoegen willen doen?" vroeg hij glimlachend.

„Zeker, meneer, waarmee kan ik u van dienst zijn?"

„Ik zou uw baby graag een geschenk willen geven. Wilt u hiervan iets voor hem kopen, of anders het geld voor hem sparen?" hernam Gollwitzer, hem het biljet aanbiedend.

„Maar, meneer," stotterde de jongeman, even verrast als verlegen. „Ik.... werkelijk.... ik...."

„Toe, doe mij een genoegen en neem het. Ik ben altijd verheugd, als ik gelukkige mensen ontmoet. En ik houd veel van kleine Engelse jongens. De Engelsen zijn een groot en goed volk en aan goede mensen heeft de wereld behoefte. Neem het aan en wees gelukkig met je vrouw en kind."

Hij sprak zeer ernstig en de jongeman werd rood tot achter zijn oren. „Dank u zeer, meneer," bracht hij onzeker uit.

„En nu ga ik," besloot meneer Gollwitzer eindelijk, uit zijn stoel oprijzend. „Ik heb slechts weinig tijd meer. Goedendag."

„Victoria-station half vijf, meneer, en nogmaals dank," zei het jongmens, terwijl hij hem uitgeleide deed.

Meneer Gollwitzer verdween door de draaideur en liet een verbijsterd jongmens achter.

Op het trottoir, in de heldere Augustusmiddag, sloeg meneer Gollwitzer gedurende enige ogenblikken het drukke verkeer gade, alvorens hij naar zijn hotel overstak. En terwijl hij daar zo stond te wachten, mompelde hij zachtjes: „Tweeëntwintig, gelukkig getrouwd en een zoon. En ik ben zestig, ik heb een ongelukkig huwelijk achter de rug en ben helaas van het gelukkige bezit van een zoon verstoken. Toch denkt de hele wereld, dat ik volmaakt gelukkig ben. Het leven is een kunst, zegt men. Het zal wel zo zijn, maar dan heb ik die kunst niet kunnen leren. Ja, ja, Friedrich Gollwitzer, het leven is een kunst en jij bent er al die jaren slechts een broddelend amateurtje in gebleven.

Mijmerend stak hij de weg over. Zelfs in de slanke, kleine piccolo, die hem met de lift naar zijn kamer voerde, zag hij de belichaming van de vijandelijkheid van zijn levenslot. Ook deze jongen was de zoon van iemand. Hoe gelukkig zou hij zijn geweest, als hij uit de schipbreuk van zijn huwelijk althans een kind had mogen behouden. Het zou 'n vergoeding zijn geweest voor al het ondervonden leed en een schadeloosstelling voor het bankroet van zijn eenzame jaren.

Hij bereikte zijn kamer, viel in een fauteuil neer en keek op zijn horloge. Het was drie uur. Hij kon nog net een half uurtje rusten. Hij schelde de huisknecht die zijn koffers gepakt had en gaf hem een fooi. „Zorg er voor, dat ik om half vier geroepen word," verzocht hij hem. „Ik moet met de trein mee van half vijf van het Victoria-station."

„Ik zal ervoor zorgen, meneer," beloofde de huisknecht, terwijl hij heenging en de deur sloot.

Meneer Gollwitzer sluimerde in.

HOOFDSTUK III

Toen zij voor de eerste maal ontwaakte, scheen juist de dag te zijn aangebroken, want in de slaapkamer hing een vaal, schemerig licht. Zij wendde zich om en sliep weer in, om uren later voorgoed te ontwaken. Het was nog vroeg. Beneden in de hal sloeg de klok zeven uur. Zij telde de slagen de een na de ander en vond het dom, dat zij zo vroeg wakker geworden was. Zij had een lange, vermoeiende dag voor zich en de nacht die erop volgde zou zij in de trein doorbrengen en er zou dus van slapen wel niet veel komen.

Het was Woensdag tien Augustus. Er waren in haar leven al heel wat meer Augustusmaanden en Woensdagen geweest, doch zoals deze Woensdag zou er slechts één zijn in haar leven. Zeker, er waren nog twee andere dagen, die eveneens belangrijk mochten heten. De ene was de dag waarop zij geboren was — waarvan zij zich echter niets herinnerde — en de andere zou haar sterfdag zijn — waarvan zij zich evenmin een voorstelling kon vormen. Vandaag echter was het haar grootste en gelukkigste dag, die het hoogtepunt van haar leven zou blijven. Heden zou zij trouwen met Derek Beddington Blake, die zich hiervan zelf op dit ogenblik absoluut niet bewust was, aangezien hij in het Grosvenorhotel, bijna een halve mijl hier vandaan, nog in diepe slaap verzonken lag. Gisteren was hij in gezelschap van zijn ouders, twee broers en drie zusters van Leicestershire aangekomen, om toch vooral tijdig voor de plechtigheid gereed te zijn.

Deze hele morgen nog, bepeinsde de bruid, heette zij Dorothy Sewell. Vanmiddag echter, om twee uur, zou ze Dorothy Blake heten. Mevrouw Dorothy Blake, en zij zou een gouden ring aan haar vinger dragen, die haar voor heel haar leven aan haar lieve Derek bond.

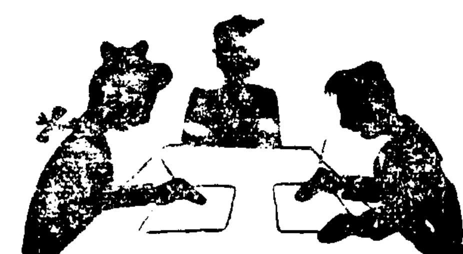
Plotseling werd haar gelukkig gepeins verstoord door een pijnlijke gedachte. Deze dag zou ook haar laatste in Engeland zijn. Vanmiddag zou zij met haar man afreizen naar Kitzühel in Oostenrijk, waar zij de wittebroodsweken zouden doorbrengen, om vervolgens door te reizen naar Burma, waar Derek in betrekking was bij een oliemaatschappij. Voor de regeling van zijn huwelijk had hij een maand verlof gekregen en zij had het wel spijtig gevonden, dat deze hem nu juist in Augustus was verleend. Want velen van haar vrienden waren met vacantie en konden dus de huwelijksplechtigheid niet bijwonen. Niettemin was het verrassend hoeveel genodigden de invitatie toch nog hadden aangenomen: de kerk zou geheel gevuld zijn met familieleden, vrienden en kennissen, verwachtte zij.

Haar gedachten dwaalden van de plechtigdheid naar haar vader. Er waren ogenblikken, dat zij er zich voor schamen kon, dat zij zich zo gelukkig voelde. Haar beide zusters waren reeds eerder gehuwd en haar broer vertoefde met zijn regiment in Indië. Zij was de laaste die het nest verliet en zij herinnerde zich nog zeer goed de dag, waarop haar moeder overleed en zij haar vader, onder de indruk van zijn smart en verlatenheid, om de hals gevallen was en hem had beloofd, dat zij hem nooit, nooit verlaten zou. Nu ging zij hem echter toch verlaten en bleef hij geheel alleen achter in zijn groot, veel te groot huis in Londen. Ruim twee jaar zou het duren voor zij hem terug zou zien, tenzij hij zich liet overreden de lange reis naar Burma eens te maken.

Hoe onbeduidend waren soms de gebeurtenissen op zichzelf, die het leven van de mens plotseling in een geheel andere koers stuurden! Twee jaar geleden had zij er nog niet het flauwste besef van, dat er een Derek Beddington Blake op de wereld bestond. Maar op zekere dag, toen zij in gezelschap van haar oom en nicht op weg was naar Leicestershire om enige kennissen te bezoeken, hadden zij pech gehad met hun auto en terwijl zij daar langs de weg stonden kwam er een jongeman aangereden, die hun hoffelijk zijn hulp had aangeboden. Na een vruchteloze arbeid van twintig minuten had hij echter moeten bekennen, dat hij het ongemak niet verhelpen kon.

„Wel, zou u dan zo goed willen zijn ons mee te nemen tot Walley Manor?" had oom John gevraagd. „Dat is slechts een paar mijlen hier vandaan. Terwijl wij lunchen kan misschien een deskundige de auto repareren. Als wij u ten minste niet te veel moeite en last veroorzaken."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Het Stoute Elfje

Vervolg

Maar de boterbloemen, die natuurlijk geel moesten zijn, had Withaartje paars gemaakt, de madeliefjes had ze blauw geverfd en alle paardenbloemen waren rood.

Het was geen gezicht.

Ineens kreeg de wijze kabouter een goed idee.

„Wacht maar!" zei hij in zichzelf. „Ik zal dat kleine ding die kunsten wel eens afleren."

Hij liep vlug naar de koningin en fluisterde haar zijn plannetje in het oor. De koningin vond het dadelijk goed.

Toen de elfjes de volgende dag weer op school waren, keek Wijshoofd ze vriendelijk aan en zei:

„Brengen jullie alle verfpotjes en kwastjes maar hier in de kast. Ziezo! Die kan op slot en nu zal ik jullie iets fijns vertellen. Jullie hebben zo prachtig gewerkt, dat we er een tentoonstelling van gaan maken. Ieder elfje mag morgen bij de bloemen gaan staan, die ze zelf geverfd heeft. Alle kabouters en alle dieren uit het bos komen kijken. Dan kunnen ze eens zien, hoe flink jullie al worden."

„Oooo! Wat enig!" riepen alle elfjes en ze klapten van blijdschap in hun handjes. Alleen Withaartje zat met grote ogen en een wit gezichtje te kijken.

Dat was me een feest de volgende dag! De elfjes hadden zich extra goed gewassen in de dauwdruppeltjes. Ze deden hun Zondagse jurken aan en poetsten hun vleugeltjes op, tot ze glansden als zijde.

Zo ging iedereen naar haar eigen plekje. Ook Withaartje, maar die keek niets blij.

Daar had je de kabouters al, de konijnen, hazen, eekhoorns, egels, slakken en alle vogels. Ze begonnen bij het kleinste elfje. Wat was dat kleine ding al knap! Ze konden hun ogen niet geloven. Daarna was Goudvleugeltje aan de beurt. Die kreeg een kleurtje van plezier; toen ze hoorde wat de wijze uil zei: „Schitterend!"

En toen.... toen kwamen ze op Withaartje af. Ze waren nieuwsgierig wat ze dáár nu zouden zien. Wolletje Konijn huppelde al vooruit met zijn zusje Bruintje. Die vonden het een fijne dag. „Dag, Withaartje", zeiden ze en toen bleven ze ineens staan. Ze keken eens naar de bloemen en werden erg verlegen. „Wat zijn dit voor bloemetjes, Withaartje?" vroeg Wolletje zacht. Vervolg volgende week „Ik ben nog niet zo knap, zie je."

O, o, wat moest ze zeggen? En daar kwam de hele troep aan. Ze babbelden vrolijk door elkaar. Opeens werd het heel stil en iedereen keek naar de bloemen en toen naar Withaartje.

„Vreselijk, vreselijk", kraste toen de kraai in de boom. „Alles bedorven", schetterde de ekster boos. „Wat jammer", koerde een duif.

Withaartje kon wel huilen.

„Heb jij dat heus zelf gedaan?" vroeg een klein kaboutertje. Het elfje knikte ja.

„Wat zonde van ons bos", piepte een meesje. „En van de tentoonstelling" zei het eekhoorntje.

„Ja", knikten ze allemaal verdrietig.

„Kom eens hier, Withaartje", zei de koningin, die er ook bij was.

Withaartje kwam, maar ze keek alleen naar het mos.

„Kijk eens naar alle kabouters en dieren", zei de koningin weer, een beetje streng.

Heel even sloeg Withaartje haar ogen op. O, wat keken ze verdrietig en sommigen boos!

Het elfje keek maar weer gauw voor zich.

„Waarom heb je dit gedaan?" vroeg de koningin.

Het werd doodstil.

„Ik was met mijn verkeerde been uit mijn bloemetje gestapt en toen ging alles fout."

„Maar daar konden de bloemetjes toch niets aan doen! En dit plekje is niet van jou. Het is van ons allemaal, en jij hebt het bedorven. Het is heel erg!"

„Ik vind het ook erg", snikte het elfje. „Ik heb wat een spijt! Maar ik kan het niet meer goed maken."

Daar kwam Wijshoofd aan en vroeg: „Zou je dat dan willen?"

Ja, knikte het kleine ding.

„Dan weet ik er wat op. Maar iedereen moet nu doorlopen, en morgen mogen ze hier nog eens komen kijken."

„Dat doen we", riepen ze allemaal en daar gingen ze, de slak achteraan.

Toen nam Wijshoofd Withaartje vlug mee en gaf haar alle verf, die ze nodig had.

„Ga maar gauw terug om het over te doen. Dan is alles weer goed!"

Het elfje vloog weg. Vlug, vlug, vlug deed ze alle bloemetjes overnieuw. Ze werkte zo ijverig, dat het puntje van haar tong uit haar mondje stak. Het werd prachtig. De bloemetjes glansden in hun nieuwe kleedjes.

Net toen ze klaar was, kwam Wijshoofd even kijken.

„Maar nou is het piekfijn", riep hij al uit de verte.

Hè, Withaartje glom van plezier!

En toen iedereen de volgende dag hetzelfde tegen haar zei, werd ze weer het vrolijke, aardige elfje, dat ze altijd geweest was.

„Nou nooit meer met je verkeerde been uit je bloemetje stappen, hoor", zei Wolletje Konijn.

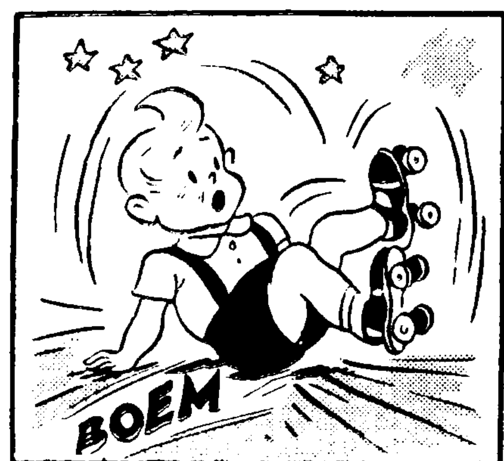
„Vast niet", antwoordde Withaartje.

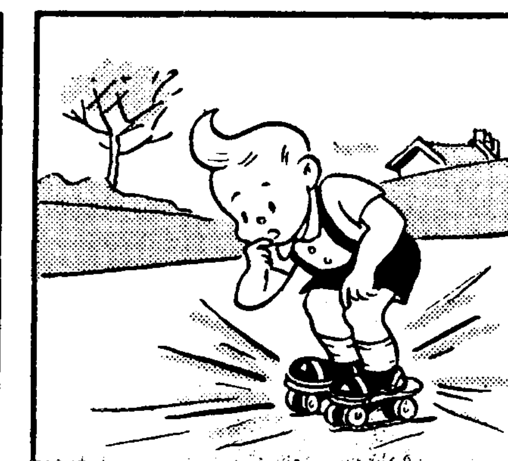
„Ik ben blij, dat ik geen benen heb", zuchtte de slak.

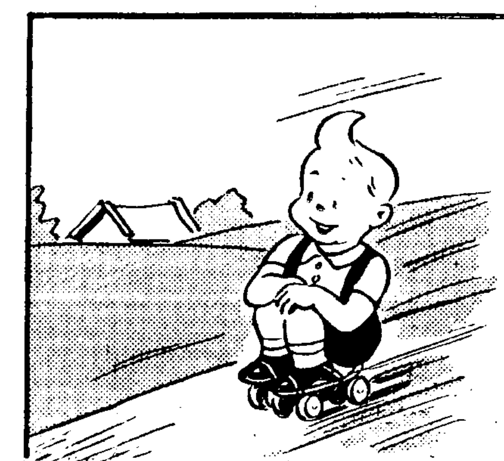
Iedereen moest er om lachen en vrolijk gingen ze nu naar huis.

EVIKA

Agrepina Maduro	1	BOEK	Kiki Bernardus	20	”
M. Campagnard	1	BOEK	Jenny Fraai	75	”
Merle van Eijma	1	BOEK	Franklin Sanches	75	”
Vivienne Pietersz	1	BOEK	Frits Hasham	15	”
Elly Day	90	punten	Waldemar van Eijma	65	”
Aureiio Martis	75	”	Vera Caster	50	”
Marléne Berénos	80	”	Franciën Mulder	15	”
Ronald Casseres	90	”	Harold Noorden	70	”
Gerlinda Grep	50	”	Claudina Becker	25	”
Huub Moeniralm	45	”	Henry v. Meeteren	20	”
Philomena Martina	55	”	A. Verstappen	65	”
Frans Algra	45	”	B. Snik	55	”
R. Servage	45	”	Jan Masthof	25	”
M. v. Langeveldt	70	”	Albert Davelaar	65	”
Ingrid Fluim	70	”	Ingrid Hosé	20	”
Ronald Pluim	70	”	R. Vijzelman	30	”
Elio Borgschot	40	”	Juan Lauff	90	”
Oscar Day	30	”	Ilka Curiel	20	”
Marilú Capriles	35	”	Lucille Curiel	20	”
Raymond de Windt	30	”	Wilma Espacia	10	”
Silvia Maduro	30	”	Consuelo Tromp	30	”
Edmund Perry	55	”	Marlene Deira	40	”
Faustina Frank	30	”	Hans Gout	30	”
Stanley Davelaar	30	”	Matilde Laurens	40	”
Paulientje Vissers	40	”	Steffie v. Dal	50	”
Hubert Salas	30	”	Cleon Gout	30	”
Vicky Ramos	90	”	Grace Jonkhout	50	”
R. Devid	30	”	Petra de Cuba	20	”
Hannibal Sprock	30	”	George Curiël	60	”
G. de los Santos	25	”	Wilda Curiël	40	”
Oscar Ugueto	45	”	Mercedes Kampe	20	”
Ilse Dovale	56	”	Henri Wehl	40	”
Frank v. Dongen	35	”	Mirtha Casseres	20	”
Lilian Chocolaad	15	”	Edeltrud Juda	30	”
Rotilio Rijsenburg	25	”	Enny Wever	30	”
Gerrit Albertina	15	”	Ivan W. Ramos	10	”
Elvia Emerentiana	15	”	Oswin Casseres	10	”
H. Rijzenburg	15	”	Ingrid Haseth	40	”
Maria Römer	15	”	Rudolf Jansen	10	”
Geisla Truideman	15	”	Rodion van Eijma	30	”
Joice Henriquez	15	”	Donald Davelaar	40	”
Erro Villareal	15	”	Sigrid Casseres	10	”
Herta v. Sprang	65	”	Oswin Casseres	10	”
Gladys Day	15	”	Richard L. Penha	20	”
Jan van Sprang	75	”	Wanda de Freitas	40	”
A. Natzijl	15	”	Robert Sanches	10	”
Isidra Borgschot	10	”	Judith Alberto	10	”
Verginia Vonsee	30	”	Oscar Ugueto	30	”
Vilma Rijna	50	”	Delia Arron	10	”
Mevris Pijpers	10	”	Jesse Maduro	20	”
Carla Floridas	40	”	Anna Elenburg	30	”
Georgetina Pluim	50	”	Wim Smeets	10	”
Paul van Dongen	10	”	Eldrid Fontilus	30	”
Mildred King	70	”	Trudeke Stam	10	”
Joyce Perry	20	”	Ivonne Chin-Sue	30	”
Ivy Ignacio	40	”	Adelgonda Juda	10	”
Emerita Gerard	30	”	Theo Vonsee	20	”
Raquel Ramos	40	”	Gerda Ho	30	”
Carlos Kranwinkel	50	”	Orsine Kamperveen	10	”
Roy de Vries	30	”	Jettie Jans	10	”
Hella Chundro	55	”	Rosemary Sprockel	20	”
Gilbert Reijes	10	”	Peter Sprockel	20	”
Iris Dovale	70	”	Irene Haseth	10	”
Aida Dongen	60	”	Francine Moron	10	”
Lino Virginia	30	”	Eric de Haas	10	”
George Richardson	30	”	Harold van Eijma	30	”

Hamid DE DAPPERE

Een roversbende in de woestijn maakt zich van de goederen van een koopman meester en de aanvoerder gooit een zak met goud naar zijn slachtoffer. Dat is al heel vreemd, en sjeik Hamid, die er meer van wil weten, volgt de bende naar haar schuilplaats in een oude ruïnenstad. Daar volgen ze een grijsaard, die in hen vijanden ziet.

Brief van Tante Corry

Nu hoor, tante Corry heeft deze week niet te klagen over de binnengekomen brieven van de neefjes en nichtjes!

Een hele stapel, en de een nog leuker dan de ander.

Eric de Haas schrijft voor het eerst, zegt hij. En daarom opent hij nu de rij. Natuurlijk is je oplossing goed, Eric. Ga zo door en schrijf tante Corry nog dikwijls een brief.

Wilda Curiel is ook van de partij. Ze heeft de tekening van de zeven geitjes leuk gekleurd en op haar brief geplakt. Tante Corry wilde, dat ze van de grote mensen ook altijd zulke aardige brieven met plaatjes kreeg.

Anna Catharina Elenburg heeft haar gevonden geitjes rood gekleurd, en nu kun je prachtig zien, waar ze verborgen zitten. Trouwens, er zijn meer deelnemers, die dat gedaan hebben. Zo bijvoorbeeld Franklin Sanches, die ze ook gekleurd heeft en natuurlijk zijn oplossing goed heeft. En Wanda de Freitas, die het zelfde gedaan heeft en ook al 10 punten er bij heeft gekregen.

Ivonne Chin Sue vraagt of tante Corry het nog goed maakt. Ja kind, heel goed, alleen een beetje verkouden geweest met al die nattigheid.

Hetzelfde vraagt Eldrid Fontilus, die een heel lange brief schijft. Tante Corry is helemaal niet kwaad op je, Eldrid. Natuurlijk niet, want je hebt nu zulk een aardig brief geschreven en er zo'n prachtige tekeningen bijgedaan, dat je werkelijk de kroon spant van alle neefjes en nichtjes, die geschreven hebben.

Francine Moron wil ook lid van de „Amigoe"—kinderkrant worden en schrijft voor de eerste keer een brief van vijf velletjes.

Dat is geen kleinigheid. Francine, van harte gefeliciteerd met je verjaardag.. Je oplossing is goed. Je kunt zeker heel goed leren, dat je al in de vijfde klas zit, terwijl je pas negen jaar bent. Krijgt tante Corry nog veel brieven van je?

En nu de gelukkigen.

Na loting onder de goede oplossers, kwam Agrepina Maduro als de winnaar uit de bus.

Honderd punten behaalden: M. Campagnard, Merle van Eijma en Vivienne Pietersz. Zij krijgen dus ook een boek.

REBUS-WOORD

Hier staat 'n woord, dat 'n zeer achtenswaardig beroep aanduidt. Dat van iemand, die jullie op school vaak ontmoeten. Hoe luidt dat woord?

En hier is al weer de puzzle voor de volgende keer. Tante Corry verwacht veel goede oplossingen vóór Zaterdag 30 October. Veel succes.

Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"
Curaçao.

Oplossing van het vorige zoekplaatje „De wolf en de zeven geitjes":

Eén boven op de lamp.
Eén in de kast.
Eén onder de tafel.
Eén achter de wijzerplaat
Eén in de grote kist.
Eén in de soepketel.
Eén in de schoorsteen.

Jan van Leem

Dat er handige knutselaars zijn onder de vogels, weten jullie. Maar er zijn ook handige metselaars bij; denk maar eens aan de zwaluw. Maar de pottenbakker of ovenvogel kan het nog een tikje beter. Het is een Zuid-Amerikaanse vogel, iets kleiner dan een lijster en hij bouwt zijn nest uit leem en klei. Vandaar dat de Brazilianen die vogel de naam hebben gegeven van „Joao de bano" of Jan van leem.

Die nesten zijn tamelijk groot en van boven kogelvormig en ze worden gemaakt met de klei der wegen, die de vogel gemakkelijk in alle dorpen kan vinden. Mannetje en wijfje werken daarbij samen en ze bevestigen het nest hetzij in de vork van een paar takken, hetzij op palen en soms aan heggen. Het nest lijkt vrij veel op een van die ouderwetse bakovens (vandaar de naam

ovenvogel). De lengte van het nest bedragt 20 tot 22 cm, de hoogte 15 tot 18 cm en het gewicht is 4½ kg. In de wand van het nest bevindt zich het vlieggat en in die stenen of liever lemen bal wordt het eigenlijke nest zorgvuldig met droge grasprietjes en katoenvezels afgewerkt, waarna er twee tot vier eitjes worden gelegd. De Brazilianen beschouwen de vogel als heilig en beweren, dat hij nooit op Zondag werkt.

Naar iemands pijpen dansen

Pijpen moet je verstaan als fluiten. Dus dansen zoals iemand een ander voorfluit: alles doen wat een ander graag wil hebben. Bovenstaande, nog af en toe gebruikte, uitdrukking is afkomstig van een fabeltje (vertelsel) van Aesopus, uit de zesde eeuw voor Christus, waarin een visser tracht vis te lokken door zijn fluitspel.

LEERRIJKE LESSEN

De schaapherdersjongen

Een ondeugende herdersjongen, die de wacht moest houden over de schapen van zijn baas, had een zeer onhebbelijke gewoonte.

Hij had er plezier in om zo nu en dan te roepen: de wolf, de wolf.

Dan kwamen andere herders aanrennen met hooivorken en dan lachte de herdersjongen die mensen hartelijk uit.

Totdat.... de wolf eens echt verscheen.

Weer riep de jongen om hulp, maar de mensen die hem hoorden roepen, lachten hem nu op hun beurt ook hartelijk uit, want ze dachten, dat hij hen nogmaals bij de neus wilde nemen.

Zo kreeg de vraatzuchtige wolf alle kans, om een aantal schapen te verscheuren en daar maakte hij dan ook dankbaar gebruik van.

Dat was erg dom van die jonge schaapherder, niet? Natuurlijk mag ieder zich wel eens een onschuldig grapje veroorloven, maar men moet goed in het oog houden, waar de grens ligt. Met ernstige dingen, waaraan niet zelden grote gevolgen zijn verbonden, moeten we nooit een loopje nemen of de draak steken. Staan we eenmaal als onverbeterlijke grappenmakers bekend, dan zal het ons, in tijd van gevaar, zeer moeilijk worden nog iemand te vinden, die ons ernstig neemt

ARUBA

AVB neemt afscheid van Robinhood

Oranjestad. — Met een diner in Restaurant Dakota nam de A.V.B. op waardige wijze afscheid van het voetbalteam Robinhood, dat op Aruba met zoveel succes gespeeld heeft. Wij zagen er de voorzitter dr. J. R. Arends, enkele Frères en vertegenwoordigers van de besturen van verschillende voetbalverenigingen. Door verscheidene personen, w. o. dr. Arends werd het woord gevoerd, de stemming was opperbest en de tafel werd alle eer aangedaan.

Als de kat van honk is

Oranjestad. — De buurt, gelegen tussen de woning van de Amerikaanse Consul en Sociedad Bolivariana moet het wel ontgelden. Gooide men van verschillende gebouwen de ruiten in thans was het de beurt van het onbewoonde huis van de heer Jules Nieuw, die met zijn familie met vacantie in Europa vertoeft.
De heer Jose Dirksz, schoonvader van de heer Nieuw, kwam tot de ontdekking dat onbevoegden zich via een raam toegang tot het onbewoonde perceel hadden verschaft. Hoewel alles over hoop gehaald was, kon men niet constateren of er iets vermist wordt.

De Madikianen bij de Fréres

Oranjestad. — Het aantal bewoners dat bij de evacuatie van Madiki tijdelijk een onderkomen bij de Eerw. Frères gevonden heeft, is inmiddels gestegen tot 68. Vrouwelijke hulp is met het oog op de vele kinderen die hier gehuisvest zijn, onontbeerlijk en het is mevr. T. B. Hector die hier in letterlijke en figuurlijke betekenis de lakens uitdeelt. Het eten wordt geleverd door het Dehli Restaurant en de mensen zijn er best tevreden mee. Mevr. Hector zorgt voor de verdeling, wijst een ieder zijn of haar taak aan en de hele huishouding marcheert op rolletjes, dank zij de tact waarmede met de mensen wordt omgegaan. Mevr. Hector verdient zeker een extra pluim voor het vele goede werk dat zij, in samenwerking met de Frères, belangeloos verricht.

Burgerlijke stand

Oranjestad. — *Geboren.* op 22 Sept zoon van S. J. D. Morena en Ph. M Hell. 24. Sept. zoon van R. Willems 27 Sept. dochter van Sh. E. Simmons dochter en zoon van W. B. Ronney en G. Carty. zoon van J. Thomas en M. A. Mc Intosh. 28 Sept dochter van C. B. Bislip en C. M. Gravenhorst. dochter van H. Noel en S. Placid. dochter van D. Charles en C. L. Violenes. zoon van A. Gravesande en C. E. O. Periana. 30 Sept dochter van A. Rasmijn en M. F. Emilia zoon van R. A. Fraser en R. M. Maduro 1 Oct zoon van W. A. Tujeehut en M. H. Netto. zoon van D. C. Dirksz en G. Maduro. 2 Oct zoon van I. Orman en I. Maduro. Twee zoons en een dochter van P. Ras en B. Arends. Twee dochters van H. Laurencia en P. Tromp. zoon van G. de Windt en M. R. Quant. dochter van T. de A. Maduro en G. M. Croes. zoon van W. L. Samson en C. Jansen. dochter van Ch. A. Willems en C. Kock. 3 Oct. dochter van P. B. Tromp en P. C. Wolf. dochetr van W. A. Ryan en Ch. H. Bramble. zoon van S. Tromp en E. Farro. zoon F. Lopez. dochter M. Dirksz en V. H. Boekhoudt. zoon van F. S. Kelly en M. V. Pietersz. 4 Oct, zoon van B. Tromp en M. T. de Cuba zoon van P. H. Boekhoudt en R. Boekhuodt. dochter van K. F. Tsu en H. Dirksz. 5 Oct dochter van A. Werleman en A. Tromp. zoon van C. Luidens en E. Croes. zoon van J. H. Bieten en E. Croes. zoon van O.C. Coutho en C. Geerman. dochter van E. Odulber en A. R. Arendsz. 6 Oct zoon van J. F. Kok en C. Rasmijn. zoon van M. Arends en E. M. Honchar. dochter van M. Kransen en M. H. Albertsz. 7 Oct. dochter van L. Maduro en A. Tromp. dochter van L. Pepermans en E. R. William. dochter van B. Valdez en F. J. de Cuba. 8 Oct. zoon van J. A. Jacobus en M. T. Henriquez. 9 Oct zoon van W. Medema en W. Scholte. 18 Sept. zoon van A. Nelson. 17 Sept zoon van J. M. Adams en B. L. Stiehl. 21 Sept zoon van P. A. Daniel en M. Richard. 22 Sept dochter van J. T. Lacle en F. Mey. zoon van P. A. Grubb en L. R. Caine. 24 Sept dochter E. Lampe. 24 Sept zoon van E. D. W. Kappel en A. Croes. 24 Sept. zoon van A. R. Rahman en M.H. Hnar. 26 Sept zoon van C.E. Lispier. dochter van W. T. Duzon en B. C. Mc. Bene Courtar. 26 Sept. zoon S. Quant en A. M. Geerman. zoon van J. A. Baker en M. A.A. Richardson. 27 Sept. dochter van S. M. Croes en S. Maduro. zoon van O Wouters en S. Kock. dochter v. J.G. Maxwell en J. Th. Wilson 28 Sept dochter van M. Vieira de Sousa en C. J. de Sousa. 29 Sept dochter van I Vlapree en M. Th. Mars 30 Sept. zoon van J. Hoes en M. E Bernts
Gehuwd: 6 Oct. F. Arrendel en A. W. Richardson. 7 Oct. H. Bislip en M. D. Peterson. Ch. Lu en M. A. Dirksz. D. Perez en M. Kelly. A. Carrion en S. Vrolijk. 9 Oct. A. Schwengle en O. M. Rasmijn.

Herstellingswerkzaamheden

Oranjestad. — Gistermorgen hebben wij het er op gewaagd om van Oranjestad via San Nicolaas, Fontein, Boca Prins en Santa Cruz naar Dakota te rijden. Het was zeker een waag, want hier en daar zijn de wegen volkomen onbegaanbaar, doch op vele plaatsen zijn de mensen van D.O.W. hard bezig de aangerichte schade te herstellen, zodat de verbindingen spoedig weer intact zijn. Het zijn voornamelijk bij de rooien, waar het water delen van de weg heeft weggeslagen, dat men met de werkzaamheden begonnen is. Op de Weg naar Fontein, komende van Boca Prins even voor men de asfaltweg bereikt, zagen wij de huurauto H-2 in een klein ravijn liggen. Deze auto was gedurende het weekeinde gestolen, toen deze geparkeerd stond in de Kenepastraat op Dakota.

De nasleep van „Hazel"

Toronto. — Hoewel langzamerhand orde geschapen wordt in de chaos, die de orkaan „Hazel" in de Westelijke buitenwijken van Toronto heeft gesticht, zijn de reddingsploegen nog steeds bezig lijken te bergen uit het slijk en het puin, dat door de Humber hoog is opgestuwd.
In onbevestigde berichten wordt gezegd, dat het aantal slachtoffers in Ontario tot over de 100 kan stijgen, wanneer het overstroomde gebied van „Holland Marsh" eenmaal is drooggenaakt en men dus ook de vermisten

„The lady with the lamp" is niemand anders dan Florence Nightingale, de beroemd geworden verpleegster uit de Krim-oorlog. Elk jaar op 15 October wordt in haar het gehele verpleegsterdom herdacht.

Als ze het niet lusten

Hoek v. Holland. — Iemand vertelde ons, dat bij de douane in Hoek van Holland een heer verscheen met twee grote koffers. De douane-beambte vroeg: „Wat hebt u in die koffers?"

—„Alleen maar konijnenvoer" zei de heer. —„Maakt u ze meer 's open." — De koffers bleken geheel gevuld te zijn met tabak. —„Noemt u dat konijnenvoer?" vroeg de beambte. —„Nou" zei de heer „als ze het niet lusten, dan laten ze het maar staan.."

K.L.M. profiteert van Londense havenstaking

Amsterdam. — De grote havenstaking te Londen heeft een opleving van het luchtvaartvervoer vanuit Schiphol naar Londen tot gevolg gehad. Weliswaar is deze niet zo groot als verwacht werd, maar bij wordt bij de K.L.M. alleen al toch geschat op een toeneming van 25%. Het luchtvervoer is circa achtmaal zo duur als scheepsvracht, die gemiddeld Nf 0,05 per kg kost. Maandagmiddag werd een zuivelluchtbrug geopend. Gisteren werden in de pendeldienst acht vrachtvluchten door chartermaatschappijen gevlogen.

Koper-diefstallen hedenochtend in Eerste Aanleg berecht

Geen monster - proces

Willemstad. — Hedenochtend werd voor het Gerecht in Eerste Aanleg de zogenaamde koperaffaire behandeld, waarvoor talrijke verdachten zich hebben te verantwoorden. Zoals bekend werden de laatste tijd herhaaldelijk diefstallen van grote hoeveelheden partijen koper gepleegd.

P.J.S. — de eerste verdachte — was in Maart van dit jaar bij DAKO in dienst gekomen. Hij constateerde, dat er koper werd gestolen en na dit twee maanden te hebben gezien, kon hij aan de verleiding om aan deze practijken mede te doen, geen weerstand bieden. Hij begon met kleine hoeveelheden van 150 en 225 kilo weg te nemen. Toen hij zich grotere partijen wilde toeeigenen, had hij assistentie nodig, die hij vond in de persoon van de kapitein van de „Cornie", een klein scheepje, dat het gestolen koper naar veiliger oorden vervoerde. Ook H.O.R. en E.D.I. waren in dit complot betrokken.

Verdachte is vroeger in Amsterdam terzake diefstallen enkele malen tot gevangenisstraf veroordeeld.

Mr Bouwer zeide in de aanvang van zijn requisitoir verwacht te hebben een monsterproces te moeten behandelen, achteraf was het wel meegevallen. Hij zwaaide lof toe aan het adres van de recherche, die deze ingewikkelde zaak met kennis van zaken en voortvarendheid tot een afgerond geheel heeft weten te brengen. Hij requireerde tegen S. 8 maanden met aftrek.

H.O.R. had van S. gehoord, dat de DAKO-voorman J.F. koper ontvreemdde en hij zag in deze oneerlijke practijken wel een aardige bijverdienste. E.R. heeft een zeer belangrijke rol gespeeld in deze affaire. In 1945 en 1948 heeft hij reeds gevangenisstraf moeten uitzitten. Het O.M. eiste voor deze beklaagde 8 maanden met aftrek.

E.D.I. hoorde 6 maanden met aftrek terzake medeplichtigheid.

Mr Catalina, verdediger van S., voerde in zijn pleidooi aan, dat DAKO over de prestaties van S. tevreden was. Verleiding en het slechte voorbeeld van zijn omgeving hebben hem tot het kwaad aangezet. Pleiter vroeg clementie, ook al hierom omdat het gezin door de buren moet worden onderhouden. Hij verzocht derhalve om een voorwaardelijke straf.

Mr v.d. Meer pleitend voor R. en I., concludeerde dat deze zaak niet belangrijk was; hij vergeleek deze dan ook met winkeldiefstalletjes. I. is een vreemdeling en loopt thans het risico uitgewezen te worden, bovendien is hij kostwinnaar, ook hem heeft de verleiding parten gespeeld. Wat R. betreft, deze heeft nimmer uit eigen initiatief gestolen, voor I. vroeg hij een voorwaardelijke straf met onmiddellijke in vrijheid stelling; voor R. achtte hij een straf op zijn plaats, die gelijk zou zijn met de tijd in preventief doorgebracht.

De rechter, mr Fikkert, wees er op, dat het geen wet van Meden en Perzen is, dat vreemdelingen, die zich schuldig hebben gemaakt aan een strafbaar feit, zouden worden uitgewezen. R. en S. werden veroordeeld tot 5 maanden met aftrek; I. kreeg 4 maanden.

Hierna werd behandeld de zaak tegen A.M. en W.H.L., die in vereniging hebben gestolen en individueel nog eens met S. samen. Het O.M. eiste tegen beiden 5 maanden met aftrek.

Na pleidooi van de advocaten mr v.d. Meer en mr Rentink maakte de rechter er 10 weken met aftrek van. (De zitting duurt voort.)

Nieuw wereldrecord gewichtheffen

Rijssel. — De Amerikaan Tom Kono heeft bij gewichtheffen 131 kg. omhoog gebracht, hetgeen een nieuw wereldrecord in de middengewichtklasse tweehandig drukken is. Het oude record bedroeg 127,5 kg.

De Amerikaanse zwaargewicht Norbert Schemansky verbeterde met 192.5 kg het wereldrecord tweehandig stoten. Het oude record was 190.5 kg.

De Curacaose Eilandsbegroting 1955

(Vervolg van pagina 1)

Onder voorzitterschap van de gezaghebber is reeds een commissie uit de raad gevormd ter voorbereiding van de herziening van de Eilandenregering. Inmiddels is bij landsbesluit van 6 September 1954 eveneens een commissie ingesteld aan welke opdracht is gegeven na te gaan:
„in hoeverre in de practijk is gebleken dat de Eilandenregeling wijziging behoeft teneinde tot een effectiever bestuursvoering te kunnen geraken".

De gezaghebber van het eilandgebied is lid van deze commissie, zodat met de vele punten van discussie die in de afgelopen jaren door de raad reeds onder de aandacht werden gebracht alsmede met de inzichten en bevindingen van bovenbedoelde raadscommissie in deze landelijke commissie rekening zal kunnen worden gehouden.

Het is, ook in dit verband, wel te betreuren dat het eilandsbestuur nog geen ervaring heeft opgedaan met betrekking tot de problemen van economische en sociale aangelegenheden, daar de overdracht daarvan nog steeds is uitgebleven. Bij de opstelling van de begroting 1955 is het bestuurscollege overigens uitgegaan van de veronderstelling dat ook die overdracht op 1 Januari 1955 — dat is dan twee jaren na het tijdstip dat de Eilandenregeling suggereert — een feit zal zijn.

Dat de overdracht der economische en sociale aangelegenheden nog niet heeft plaats gehad wil overigens niet zeggen dat het eilandgebied in deze sector nog geen actie zou kunnen of behoeven te ondernemen.

De sociale sector

In de sociale sector hebben de zorg voor de volksgezondheid en de volkswoningbouw — waarop hierna uitvoerig wordt teruggekomen — de aandacht.

Het eigenlijke maatschappelijk werk zal echter eerst kunnen worden aangevat nadat het land via de overdrachtsverordening een aantal terreinen van dit werk ter verzorging aan het eilandgebied zal hebben overgelaten. In afwachting daarvan moet Hoofdstuk IX van de begroting vooralsnog slechts als een administratieve opstelling worden gezien. Reeds thans kan worden medegedeeld, dat het opvullen van de leemten in de sociale verzorging en maatschappelijke opvoeding van ons volk, die in het rapport Mullock Houwer zo duidelijk aan het licht treden, en waarmede het eilandgebied kort na de overdracht een aanvang zal moeten maken, zeker niet zal kunnen geschieden met de bescheiden credieten die thans daarvoor op de begroting zijn opgenomen. Een mede door medewerking van het eilandgebied opgesteld plan heeft dat wel duidelijk doen blijken.

Ook op economisch gebied reeds een taak

Ook op het terrein der economische aangelegenheden heeft het eilandgebied thans reeds een taak. Het toerisme wordt door het eilandelijk toeristenbureau met succes bevorderd. Ook in de totstandkoming van een toeristen hotel, waaraan het eilandgebied zijn medewerking verleent, begint enige tekening te komen. Als voornaamste project in deze sector moet echter worden genoemd het exploiteren van de nieuwe haven op een wijze die in het bijzonder is gericht op uitbreiding van scheepvaartverkeer en bedrijvigheid. Het Bestuurscollege heeft de Raad voorgesteld wederom ƒ 50.000, beschikbaar te stellen voor „Kosten van deskundig onderzoek van en propaganda voor de nieuwe haven". Na de in de laatste maanden reeds gedane onderzoeken, waarbij een aantal facetten van de exploitatie zijn belicht heeft thans een deskundige op het gebied van scheepvaart- en havenverkeer van het bestuurscollege opdracht ontvangen om mede na kennisneming van de inhoud der reeds uitgebrachte rapporten concrete aanwijzingen te geven voor het op zo kort mogelijke termijn in exploitatie nemen van de nieuwe haven.

Verbetering haveningang

Onmiddellijk met de te exploiteren haven in verband staande valt te noemen de noodzakelijke verbetering van de haveningang ter wering van de soms optredende verraderlijke stromingen die het binnenvaren kunnen bemoeilijken. Ook wanneer de begroting van het eilandgebied nauwelijks toereikend zou zijn tot het uitvoeren van grote werken ten laste van de kapitaaldienst, mag de verbetering van de haven, nadat door ter zake kundigen de te nemen maatregelen zijn aangegeven, niet achterwege blijven. Het bestuurscollege stelt dan ook voor dit doel een bedrag van ƒ 1.000.000,— voor op volgno. 6122 van de begroting van de kapitaaldienst, in afwachting van een nadere raming na het bekend worden van het — spoedig te verwachten — advies omtrent de verbetering van de haven-ingang.

In het kader van zelfstandige behartiging van eigen aangelegenheden is het noodzakelijk dat op de meest korte termijn landskinderen worden opgeleid om leiding te geven en mede te werken aan de vele taken die de overheid dient te behartigen. Met het oog daarop is de raad reeds voorgesteld de post op de begroting voor het jaar 1954 „Bevordering studie buiten de Nederlandse Antillen" met ƒ 60.000,— te verhogen. Op de begroting 1955 is voor dit doel een bedrag van ƒ 150.000,— opgenomen.

Een vijftigtal jongelieden mochten reeds worden aangewezen om hun studie in het buitenland voort te zetten; daaronder vijf voor opleiding in de administratieve en financiële problemen van lagere publiekrechtelijke lichamen en ruim 40 voor het verkrijgen van onderwijsbevoegdheden. Daarenboven zijn enkele jonge artsen in de gelegenheid gesteld een specialistische opleiding te volgen. Voorts is een afgestudeerde M.T.S.-er bij de PTT in Nederland geplaatst om opgeleid te worden in de techniek van het telefoonbedrijf.

Laos op 11 November ontruimd

Laos. — De gemengde commissie van leden van de communistische Vietminh en Pathet Lao enerzijds en Franse vertegenwoordigers anderzijds is overeengekomen om Laos tegen 11 November te ontruimen.

Slechts 'n beperkt aantal Franse militairen blijft na genoemde datum in Laos krachtens het verdrag van Genève.

Antwoord Nederl. regering op vragen van Eerste Kamer over het Statuut

's Gravenhage. — In haar memorie van antwoord aan de Eerste Kamer is de Nederlandse regering van mening, dat de in het voorlopig verslag van de Eerste Kamer voorgestelde toevoeging van een vierde lid aan art. 5 van het Statuut, dat bepaalt, dat het Statuut voor Nederland niets zal moeten bevatten, dat in strijd is met de afdelingen 1 t/m 5 van het tweede Hoofdstuk van de Grondwet, geen verbetering zou zijn. De regering acht het niet denkbaar, hoe in twee delen van het Koninkrijk andere bepalingen ten aanzien van het koningschap zouden kunnen gelden dan in Nederland. De regering heeft overigens overwegend bezwaar tegen een heropening van het overleg met Suriname en de Nederlandse Antillen om alsnog wijziging aan te brengen in het Statuut.

Nu verklaren weliswaar de hier aan het woord zijnde leden in het verslag zich bereid, in de geest van oprechte samenwerking hun stem aan het Statuut te geven, mits voor de eindstemming redelijkerwijs komt vast te staan, dat de door hen gewenste aanvulling onverwijld zal worden aangebracht, doch om die zekerheid te verkrijgen zou toch het overleg moeten worden heropend, hetgeen uiterst bezwaarlijk zou zijn, nu Suriname en de Nederlandse Antillen en de Tweede Kamer het Statuut reeds hebben aanvaard.

Ten aanzien van de toevoeging van een vierde lid aan art. 55 (behelzende, dat een voorstel tot wijziging van art. 5, vierde lid van het Statuut, wordt behandeld op de wijze als in Hoofdstuk XIII der Grondwet is bepaald voor voorstellen tot Grondwetsherziening) wil de regering er nogmaals op wijzen, dat de vergemakkelijking in de wijzigingsprocedure, zoals deze thans in art. 55 is neergelegd, is tot stand gebracht om uit de impasse te geraken, waarin het overleg in het jaar 1952 was gekomen. Dit doel — aldus de regering — is bereikt en de regering kan en mag niet, door te pogen in het vierde lid een restrictie toe te voegen, de kans lopen, dat opnieuw een vertrouwenscrisis zou ontstaan.

Geen zelfstandig lidmaatschap V.N.

Bij art. 28 merkt de regering op, dat de rechtsband van het Koninkrijk niet in de weg staat aan het eigen lidmaatschap van Suriname en de Nederlandse Antillen aan daartoe geëigende internationale organisaties. De grens wordt bepaald door de statuten dier organisaties. Om die reden zal van een zelfstandig lidmaatschap der overzeese Rijksdelen bijv. aan de Verenigde Naties geen sprake kunnen zijn, aangezien de V.N. slechts staten-leden kent. Dit geldt ook voor verschillende andere internationale organisaties. Het artikel opent inderdaad ook de mogelijkheid, dat Suriname en de Nederlandse Antillen toetreden tot een volkenrechtelijke organisatie, waarvan het Koninkrijk zelf geen lid is. De grondslag voor de toetreding zal echter steeds moeten zijn een door het Koninkrijk aangegane internationale overeenkomst.

De regering kan zich geheel verenigen met de opvatting in het voorlopig verslag, dat de verdediging van Suriname en de Antillen niet kan worden gezien als een locale aangelegenheid, los staand van de verdediging van de andere gebieden. De verdediging dier Rijksdelen moet inderdaad geschieden in internationaal kader en de defensiebepalingen in het Statuut staan hieraan niet in de weg. De defensie-organisatie met andere landen moet haar grondslag echter niet vinden in een statutaire bepaling, doch in een internationale overeenkomst. Daarom kan de regering niet de mening delen, dat de defensie-bepalingen in het Statuut een anachronistisch karakter zouden dragen.

Economische en financiële regelingen

Op de vraag in het Kamerverslag, of na aanvaarding van het Statuut rekening moet worden gehouden met enkele economische en financiële regelingen ten bate van de overzeese Rijksdelen, antwoordt de Regering, dat in Suriname reeds enige jaren geleden voorlopige plannen zijn ontworpen om de activiteiten tot verbreiding en versteviging der welvaartsbasis en de economische, sociale en culturele verheffing na de opheffing van het Welvaartsfonds voort te zetten en te intensiveren. Nadat het voorlopig Tienjarenplan was ontworpen, vond reeds in 1951, dus nog voor de conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen was ingesteld, informeel overleg plaats tussen Nederland en Suriname over Nederlandse deelneming aan het Suriname ontwikkelingsplan, mede in verband met het bezoek van een missie van de Internationale Bank. Sedert was er van tijd tot tijd informeel overleg, doch dit leidde nog niet tot concrete resultaten, daar de plannen eerst onlangs een definitieve vorm kregen en dezer dagen door de Surinaamse Staten zijn aanvaard. De Regering verwacht, dat binnenkort nader overleg zal plaats vinden.

Gezien het vorengaande meent de Regering, dat het duidelijk zal zijn, dat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen de aanvaarding van het Statuut in Suriname en het eventueel tot stand komen van een financieel-economische regeling voor de ontwikkeling van Suriname. Er zijn — zegt de regering — behalve de reeds in 1951 gedane principiële bereidverklaring om mee te werken aan de verdere opbouw van Suriname, geen nadere onderhandelingen gevoerd of concrete beloften gedaan. Het is uiteraard wel — zo vervolgt zij —, dat een eventuele financieel-economische overeenkomst geheel ligt in de lijn der bepalingen betreffende onderlinge hulp en bijstand van het Statuut. De Regering wil er met nadruk op wijzen, dat een daadwerkelijke deelneming van Nederland in de ontwikkeling van Suriname een grote bijdrage kan vormen om het Statuut tot leven te brengen.

Vol vertrouwen

In de aanvang van de memorie uit minister Kernkamp zijn erkentelijkheid voor de waarderende woorden in het Kamerverslag voor het resultaat van de R.T.C. Hij is het eens met de door sommige leden uitgesproken opvatting, dat versterking der ideële banden tussen de drie landen van beslissende betekenis kan zijn. De gestelde vraag, of het Statuut het kader zal vormen, binnen hetwelk zich een hechte gemeenschap en vruchtbare samenwerking kan ontwikkelen, kan de Regering nog niet met zekerheid bevestigend beantwoorden. Zij is in dit opzicht echter vol vertrouwen.

De opmerking, dat het niet opportuun en evenmin juist is, indien de nadruk te zeer gelegd wordt op het compromis-karakter van het Statuut, kan de Regering in het algemeen onderschrijven.

De verantwoordelijkheid

Op de vraag, hoe het staat met de verantwoordelijkheid van de leden van de ministerraad tegenover het Nederlandse parlement voor daden, die zij verrichten als deelhebbende aan de raad van Ministers voor het Koninkrijk, antwoordt de Regering, dat de ministers ook voor hun optreden als lid van de ministerraad van het Koninkrijk volledig verantwoordelijk blijven tegenover de Staten-Generaal, die immers ten aanzien van Koninkrijksaangelegenheden optreden als Koninkrijksparlement.

Inzake de positie der gevolmachtigde ministers zegt de Regering o.a., dat het bepaald onjuist is te achten de gevolmachtigde minister, als hij optreedt in de Kamers der Staten-Generaal, te zien als een adviseur der volksvertegenwoordiging. Hij moet bepaaldelijk worden gezien als verdediger der belangen van zijn land.

De Regering zegt geen bezwaar te zullen maken tegen wijziging van de vlag van het Koninkrijk, als daartoe in gemeen overleg tussen de drie landen wordt besloten.

Verschrikkelijk drama in België

Schichtig hert doodt twee houthakkers

Brussel. — Een niet alledaags drama heeft zich gistermiddag afgespeeld in het Belgische gehucht Haversin nabij Cney (prov. Mamen). Drie houthakkers hadden opdracht gekregen in een hertenpark van een groot domein een aantal bomen om te hakken.

De hier rondlopende herten zijn gewoonlijk zeer zacht van aard en komen zelfs eten uit de hand van hun verzorgers. Een der houthakkers, Jules Louis, viel het echter al direct op, dat een tweejarig hert met een sterk ontwikkeld gewei zeer zenuwachtig deed, waarschijnlijk omdat het vergezeld was van zijn wijfje en enkele pasgeboren jongen en de houthakkers kennelijk als indringers beschouwde. Jules Louis raadde de beide andere houthakkers dan ook aan het hert niet te benaderen. Toen zijn broer, de 40-jarige Arthur Louis, vader van vijf kinderen, zich echter naar de boom begaf, die hij moest omkappen, viel het hert hem met grote hevigheid aan, reet hem met 'n stoot de buik open en vertrapte hem daarna. Een opzichter van het domein wilde de ongelukkige te hulp komen doch hij werd eveneens door het woedende beest op het gewei genomen. Beide slachtoffers overleden kort daarna. Jules Louis kon slechts op het nippertje ontkomen en slaagde er in het dolle hert neer te schieten.

PTT-onderzoek

Paramaribo. — Een viertal deskundigen van de P.T.T. vertoeft momenteel in Suriname voor het nazien van een zevental PTT-zenders van de relaydienst Amsterdam — New York. Behalve revisie worden de zenders ook verhuisd.

De Lands Telegraaf en Telefoon heeft een nieuw zendstation gebouwd op een rustige plek in de Cultuurtuin. Een der PTT-zenders is reeds hier opgesteld, en de afgelopen week experimenteel in gebruik gekomen. Er werd verbinding mee gemaakt met Amsterdam.

SURINAME

Ergernis doodt Indiaan

Paramaribo. — Twee Indianen aan de Boven Commewijne op jacht stuitten op een kudde pakiras, wilde zwijnen. Ze besloten om de beurt te schieten. De eerste schoot zo slechts dat de kudde er van door ging, zonder dat er een pakira geraakt was.

De tweede, Balthus Biswane, 19, gaf lucht aan zijn ergenis door met zijn geweer tegen een boom aan te slaan. Door de schok ging ongelukkigerwijs het schot af, en Biswane kreeg de volle lading in het gezicht. Ter plaatse overleed hij.

Het volkszwembad te Paramaribo

Onder het opschrift „Het gaat niet hard" schrijft het blad „Suriname":

De reactie op de oproep tot de bevolking om zijn duitje in de zak van de volkszwembad te doen, is van meet af aan niet enthousiast geweest. Thans lijkt het wel alsof dit kind dood geboren is. Men merkt niets meer van de inzameling. Naar gefluisterd wordt schijnt men in bepaalde kringen verzekerd te wezen dat het benodigde bedrag door onze regering voor een deel en anderdeels door Nederland zal worden geschonken, vandaar de weigering om niets voor dit doel bij te dragen. Vast kan worden getuigd dat de reactie meer dan pover is en als het hiervan moet afhangen zal er geen volkszwembad komen.

Avonturen van PILOOT STORM

649. — Majoor Sullivan zat een ogenblik wat beteuterd te kijken door Lubins beschuldiging aan het adres van piloot Storm. Die rakker was handig. Probeerde zo maar even de rollen om te draaien. Eén van de twee dingen: of Lubin sprak de waarheid en alles was louter toeval, of..... de man was een uitstekend toneelspeler.

De commandant zat eigenlijk een beetje met het geval in zijn maag; zonder bewijzen kon hij ook niets beginnen.

Op dat critieke moment rinkelde de telefoon en werd hem medegedeeld, dat de bemanning van een bepaald vliegtuig gereed stond voor een verkenningsvlucht naar de zuivere Noordpool. Dat was een mooi excuus voor Sullivan om het onderhoud voorlopig uit te stellen en Lubin zolang in de „bak" te laten zetten. Deze was het er niet mee eens en stak zijn mening niet onder stoelen of banken. Maar twee M P's leidden hem zonder veel poespas naar de plaats van bestemming. „Een paar dagen rust zullen je goed doen", spotte een hunner. De majoor richtte zich tot Arend en Sandra. „Zonder bewijzen begin ik niets tegen die kerel. Enfin, laten we nu eerst even buiten gaan kijken naar het vertrek van de „Lonesome Polecat".

Die gaat een heel belangrijke vlucht maken".

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Muzikale uitzending voor de jeugd in het Papiament
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto-avond met „Melody Boys"
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek
18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
18.45 Romantisch Parijs
19.00 Woensdagavond concert.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Gevarieerde muziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor kinderen
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën,
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws.
19.00 Advertenties
19.30 Klassieke muziek
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.02 Nieuws.
19.17 U vraagt.... wij draaien.
19.30 Nederlandse Kroniek:
19.40 Hans Henkemans
19.50 Een vissersdorp schakelt over naar industrie.
20.10 Kleine ensembles.
20.20 Nieuws uit de kerken.
20.23 Voor de West
20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137
Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 23 Oct. 12.00 S. H. Tiesman, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g. g. nadere inl. bij M. B. Lansink, tel. 4500 of 2400.

Materialen Afdeling:
H. C. Engelsman tel. 4504

C.S.M.

Rederij:
H. Poot. tel. 2570
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. Punt tel. 2269
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

Proefemigratie Indische Nederlanders naar Suriname

Paramaribo. — Er bestaan plannen nog deze maand een tiental gezinnen van Indische Nederlanders voor een proefemigratie naar Suriname uit te zenden. Reeds zijn 6 gezinnen geselecteerd, die aan de door de Gouverneur van Suriname gestelde eisen voldoen.

Surinaamse bijbelvertaling

Paramaribo — Baron van Tuyl van Serooskerken heeft een kort bezoek gebracht aan Suriname als bestuurslid van het Nederlands Bijbelgenootschap.

Er worden plannen gemaakt om een vertaling van de bijbel in het Surinaams ter hand te nemen. E. e. a. is niet zo eenvoudig, maar naar het zich laat aanzien kan een vertaling verwacht worden.

Tevens kon worden bewerkstelligd dat de bijbel in Suriname in de toekomst verspreid zal kunnen worden voor ongeveer de helft van de huidige prijs.

Verkiezingscampagne ingezet

De campagne voor de a.s. verkiezing, die uiterlijk Maart 1955 gehouden moet worden, is reeds ingeluid en reeds bijna in volle gang. De partijen houden reeds wijkvergaderingen, dat zijn bijeenkomsten op grote erven in Paramaribo. Deze bijeenkomst die met luidsprekers een zo groot mogelijk publiek trachten te bereiken, verlopen niet altijd geheel ongestoord.

Propagandisten van de Partij Suriname hebben zich deze week „informatief" gewend tot de Gouverneur over het storen van hun propaganda-wijkvergadering. Zij zullen zich voor justitieel optreden vervoegen bij de PG.

Nieuwe hoogleraar in Nijmegen

Nijmegen. — Het bestuur van de Sint Radboudstichting heeft prof. dr. Hugo Moser te Stuttgart (Duitsland) benoemd tot gewoon hoogleraar in de faculteit der letteren en wijsbegeerte aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen voor het geven van onderwijs in de Duitse taalkunde.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Hoewel de activiteit van de NY-effectenbeurs gisteren afnam kon het herstel voortgang maken onder leiding van de industrials en de sporen. Bij het verdere verloop en in de namiddag konden de winstnemingen goed worden opgenomen. De markt sloot vast op of rond het hoogste dagpunt. Aantal verhandelde fondsen 1191; hoger 566; lager 337; onveranderd 288.

Aandelenomzet 1.900.000; obligatie-omzet $ 3.330.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	170 5/8
Anaconda	42 1/4
Bethlehem Steel	79 1/4
Dupont de Nemours	141 1/4
General Electric	41 3/4
General Motors	87 1/2
Int. Tel and Tel	21 1/8
Shell Oil	67 5/8
Standard Oil of New Jersey	99 3/8
U.S. Steel	59 3/8

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao op Donderdag, 21 October 1954 des namiddags om 3 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

Eilandsverordening, houdende bepalingen ter bestrijding van de gele koorts mug.

De Gezaghe
M. P. GORS

AANKOMSTEN:	TE CURACAO:	TE ARUBA:
Van de Gulfhavens:		
ms. „Helicon"	21 Oct.	—
ms. „Sarpedon"	3 Nov.	—
ss. „Trajanus"	—	31 Oct.
ss. „Tiberius"	—	14 Nov.
Van New York:		
ss. „Norinda"	22 Oct.	23 Oct.
ss. „Triton"	27 Oct.	28 Oct.
Van Europa:		
ss. „Ludolf Oldendorff"	23 Oct.	—
ss „Schie"	26 Oct.	—
ms. „Oberon"	27 Oct.	28 Oct.
ss. „Baarn"	31 Oct.	—

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ss. Norinda	22 Oct.	ms. Delft	26 Oct.
Antwerpen	ms. Delft	26 Oct.	ss. W. Doerenkamp	27 Oct.
Aruba	ss. Norinda	22 Oct.	ms. Oberon	27 Oct.
Barbados	ms. Oranjestad	29 Oct.	ms. Willemstad	26 Nov.
Barranquilla	ss. L. Oldendorff	23 Oct.	ms. Hydra	14 Nov.
Bonaire	ms. Ino	30 Oct.		
Bovenwinden	ms. Ino	30 Oct.		
Cartagena	ss. L. Oldendorff	23 Oct.	ms. Hydra	14 Nov.
Cristobal	ms. Willemstad	15 Nov.	ms. Ganymedes	21 Nov.
Gulfhavens	ms. Oberon	27 Oct.	ss. Castor	1 Nov.
La Guaira	ms. Helicon	21 Oct.	ss. Norinda	22 Oct.
Maracaibo	ss. Norinda	22 Oct.	ms. Oberon	27 Oct.
New York	ms. Helicon	21 Oct.	ss. Triton	27 Oct.
Port of Spain	ms. Helicon	21 Oct.	ms. Oranjestad	29 Oct.
Pto. Cabello	ms. Helicon	21 Oct.	ss. Norinda	22 Oct.
Pto. Limon	ms. Willemstad	15 Nov.		
Pta. Cardon	ms. Oberon	27 Oct.	ms. Artemis	8 Nov.
Westk. Z. Am.	ss. Baarn	1 Nov.	ss. Bennekom	26 Nov.

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.